

INSTYTUT GEODEZJI I KARTOGRAFII

BIULETYN

INFORMACYJNY

BRANŻOWEGO OŚRODKA INFORMACJI NAUKOWEJ,
TECHNICZNEJ I EKONOMICZNEJ
GEODEZJI I KARTOGRAFII

Tom XXX

4

Warszawa

lipiec - sierpień

1985

INSTYTUT GEODEZJI I KARTOGRAFII

**BRANŻOWY OŚRODEK INFORMACJI
NAUKOWEJ, TECHNICZNEJ I EKONOMICZNEJ**

ISSN 0209-2840

BIULETYN INFORMACYJNY

**WARSZAWA
1 9 8 5**

4

Rada Wydawnicza
Instytutu Geodezji i Kartografii

Bogdan Ney /przewodniczący/, Andrzej Hermanowski /zastępca
przewodniczącego/, Róża Butowtt, Andrzej Ciołkosz, Maria
Dobrzycka, Wojciech Janusz, Paweł Niemczyk, Andrzej
Puszkarski, Andrzej Zgliński, Alicja Łuczyńska /sekretarz/

Redaktor Naczelny
Biuletynu Informacyjnego
Paweł Niemczyk

Zespół redakcyjny
Wojciech Bychawski, Andrzej Ciołkosz
Hanna Hawryluk, Wojciech Janusz

Adres Redakcji
Instytut Geodezji i Kartografii
00-950 Warszawa, ul. Jasna 2/4

BRANŻOWY OŚRODEK INFORMACJI NAUKOWEJ, TECHNICZNEJ I EKONOMICZNEJ

INSTYTUTU GEODEZJI I KARTOGRAFII

Warszawa, ul. Jasna 2/4, pok. 504

tel. 26-42-21 wewn. 34

- posiada – kartoteki dokumentacyjne zawierające opisy bibliograficzne książek i wybranych artykułów z czasopism krajowych i zagranicznych a także kartoteki: opisów patentowych, zakończonych prac naukowo-badawczych i sprawozdań z wyjazdów służbowych
- udziela – informacji na podstawie posiadanych materiałów
- opracowuje – na zamówienia tematyczne zestawienia bibliograficzne literatury z zakresu geodezji, kartografii i fotogrametrii
- wykonuje – kopie kserograficzne artykułów i książek znajdujących się w Bibliotece IGiK

BIBLIOTEKA

INSTYTUTU GEODEZJI I KARTOGRAFII

Warszawa, ul. Jasna 2/4, pok. 3a

tel. 26-42-21 wewn. 217

- posiada – księgozbiór literatury polskiej i zagranicznej z dziedziny geodezji, kartografii i fotogrametrii liczący około 11900 tomów oraz około 7000 tomów czasopism
- prowadzi wymianę – z bibliotekami i instytucjami naukowymi za granicą oraz z krajowymi i zagranicznymi uczelniami wyższymi
- wypożycza – innym instytucjom zamawiane pozycje w ramach wypożyczeń międzybibliotecznych

Biblioteka udostępnia swoje zbiory w czytelnicy w dni powszednie (oprócz sobót) w godz. 9.00–14.00. Przeglądy nowości odbywają się w poniedziałki i we wtorki w godz. 9.00–14.00.

SPIS TREŚCI

Str.

POSTĘP NAUKOWO-TECHNICZNY

Michał Grodzicki

- Próba przetwarzania nachylonych zdjęć
termalnych obiektów płaszczyznowych 5

EkONOMIKA I ORGANIZACJA PRODUKCJI

Mieczysław Lisek

- Syntetyczna ocena wdrażania reformy gospodarczej
w jednostkach geodezyjno-kartograficznych
/1982-1984/ 9

- WIADOMOŚCI PATENTOWE 18

KONFERENCJE, NARADY, KONSULTACJE

Józef Janecki

- 52 Sesja Komitetu Permanentnego FIG w Katowicach 25

- PRZEGLĄD PRZEPISÓW PRAWNYCH 54

POSTĘP NAUKOWO-TECHNICZNY

Mgr inż. Michał Grodzicki
Instytut Geodezji i Kartografii

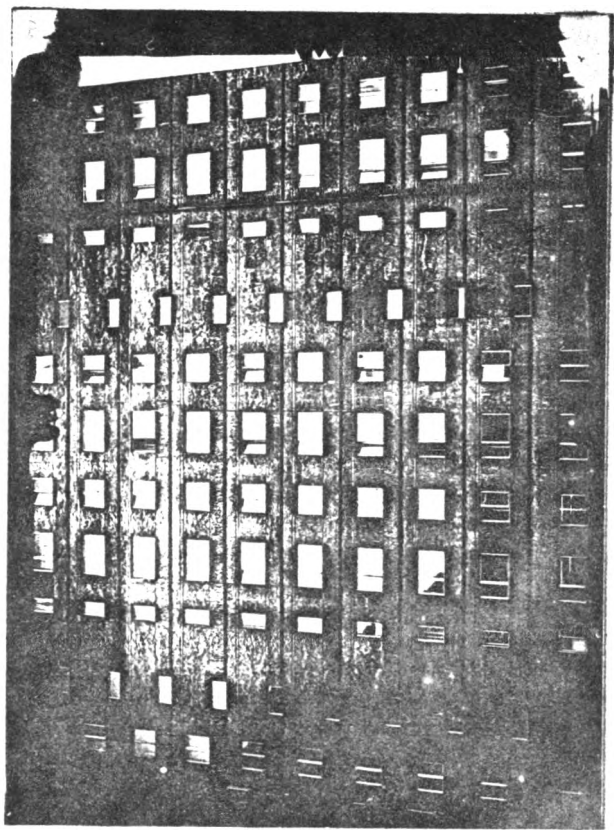
Próba przetwarzania nachylonych zdjęć
termalnych obiektów płaszczyznowych

Termalne zdjęcia naziemne wykonuje się najczęściej dla uzyskania informacji o rozkładzie temperatury na powierzchni badanych obiektów. Ma to znaczenie dla różnych celów, zwłaszcza technicznych. Charakter niektórych z tych obiektów /np. wysokie budynki, kominy/ i trudna dostępność do nich /zabudowa terenu, zadrzewienie/ powodują, że wykonane zdjęcia termalne są znacznie nachylone. Ze względu na występujące zniekształcenia perspektywiczne, bezpośrednio prezentacja rozkładu temperatury na tych zdjęciach nie zawsze jest w pełni zadowalająca.

Wykonana próba, w ramach prac własnych IGiK, miała na celu przetworzenie obrazu termalnego dla uzyskania kartometrycznego rysunku rozkładu temperatury i została przeprowadzona dla obiektu płaskiego, którym była ściana budynku 10-piętrowego. Wymiary obiektu około 30 m x 30 m.

W płaskim terenie wyznaczono ruletką dwa punkty osnowy geodezyjnej tworzące bazę o długości 8,00 m, równoległą do ściany budynku i odległą od niej o 37,00 m. Z tej bazy wyznaczono metodą przestrzennego wcięcia w przód 14 niesygnalizowanych, równomiernie rozmieszczonych punktów osnowy fotogrametrycznej, które stanowiły narożniki wnęć okiennych. Wykonano fototeodolitem Zeissa zdjęcia fotogrametryczne dla dwóch sposobów opracowania:

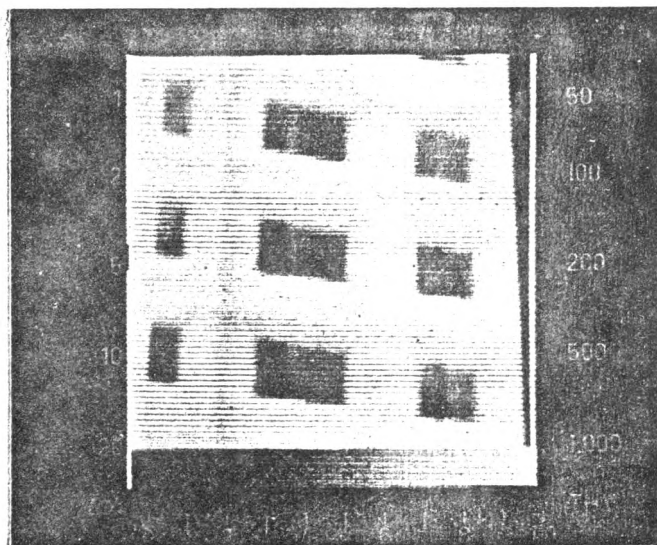
- dwuobrazowego /przypadek zdjęć normalnych/,
- jednoobrazowego /zdjęcie nachylone pionowo o $16,7^{\circ}$ -
-rys.1/.

Rys. 1

Mapa w skali 1:100, opracowana częściowo jednym, a częściowo drugim z tych sposobów, dała na punktach wspólnych wzajemną zgodność oszacowaną błędem średnim różnicy położenia punktów wynoszącym $\pm 0,3$ mm w skali mapy.

Następnie kamerą Aga Thermovision System 680 wykonano z ziemi zdjęcia termalne obiektu przy zastosowaniu obiektywu o ogniskowej $f=160$ mm /rys.2/. Maksymalne zniekształcenia lokalne obrazu na najbardziej nachylnym zdjęciu termalnym - bez uwzględnienia zniekształceń perspektywicznych w stosunku do przypadku normalnego - szacuje się na 17%. Przetwarzanie obrazów termalnych wykonano metodą optyczną na instrumencie Zoom Transfer Scope, znajdującym się w Zakładzie Fotogeologii Instytutu Geologicznego w Warszawie. Okazał się on bardzo przydatny do takiego przetworzenia. Samo przetworzenie, które nazwano pośrednim, polegało na przerzutowaniu obrazu termalnego na mapę z wpasowaniem w sytuację naniesioną z opracowania fotogram-

Rys.2

trycznego. Przy wpasowywaniu najbardziej nachylonych zdjęć termalnych /o kątach nachylenia: pionowym - 40° , poziomym - 20° / zachodziła potrzeba dodatkowego nachylenia podkładu w stosunku do stołu, na którym stał instrument. Obliczony względny błąd średni przesunięcia linii sytuacyjnych w stosunku do mapy wyniósł $\pm 0,5$ mm przy zastosowanym sposobie lokalnego wpasowania fragmentu obrazu. Uzyskane błędy średnie przetwarzania poszczególnych okien świadczą o wyeliminowaniu wpływu zniekształceń perspektywicznych zdjęć nachylonych, co było głównym celem pracy. Oprócz próby pośredniego przetwarzania zdjęć nachylonych, wykonano również przetwarzanie bezpośrednie, a uzyskane wyniki świadczą o możliwości zastosowania tego sposobu w przypadkach bardziej tolerancyjnych wymagań dokładnościowych.

EKONOMIKA I ORGANIZACJA PRODUKCJI

Mgr inż. Mieczysław Lisek
Główny Urząd Geodezji i Kartografii

Syntetyczna ocena wdrażania reformy gospodarczej
w jednostkach geodezyjno-kartograficznych /1982-1984/

I. Start przedsiębiorstw do działania w warunkach reformy gospodarczej

1. Okres poprzedzający wrowadzenie reformy gospodarczej w całej gospodarce charakteryzował się wymuszaniem wysokiej produkcji bez odpowiedniego jej opłacania. W przedsiębiorstwach geodezyjno-kartograficznych była trudna sytuacja płacowa oraz limitowanie: produkcji, zatrudnienia i funduszu płac.

Był to okres silnych niepokojów społecznych w całym kraju, jednocześnie wystąpiło duże zdyscyplinowanie w przedsiębiorstwach geodezyjno-kartograficznych, czego potwierdzeniem są osiągnięte wyniki w 1980 r. - plan wykonano w 101,1%, a do roku poprzedniego 107,6%. Zdyscyplinowanie branży w tym okresie odbiło się ujemnie z chwilą wejścia w życie reformy z uwagi na poniżoną bazę płacową /zarobki w geodezji wyprzedzały znacznie średnie płace w kraju, a osiągnięte podwyżki w latach 1980-81 w innych branżach doprowadziły do sytuacji odwrotnej/.

Dla ilustracji okresu wymuszania wzrostu wydajności i płac przytoczę dane za okres pięcioletni 1976-1980 r.

	% wzrostu do roku poprzedniego	
	wydajności pracy	średniej płacy
1976	13,7%	3,9%
1977	12,7%	4,3%
1978	10,4%	3,5%
1979	9,5%	3,9%
1980	8,3%	6,1%

Z powyższego wynika, że w roku 1980 następuje stopniowa zmiana opłacania wydajności pracy.

2. W roku 1981 przedsiębiorstwa wchodzi w tzw. "Małą Reformę Gospodarczą".

W planie rocznym na 1981 r. ustalono dla branży geodezyjno-kartograficznej wskaźniki w zakresie zatrudnienia i płac, lecz nie stanowiły one dyrektywy. Przedsiębiorstwa po raz pierwszy samodzielnie ustaliły wysokość planu uwzględniając potrzeby rzeczowe, wyłączone z funduszu płac wydatki na podróże służbowe, co w geodezji jest bardzo ważne.

II. Reforma Gospodarcza - 1982 r.

1. Podstawowe przepisy regulujące działalność przedsiębiorstw to:

- ustawy o przedsiębiorstwach i samorządzie pracowniczym,
- ustawa o planowaniu,
- ustawa o cenach,
- ustawa o gospodarce finansowej przedsiębiorstw.

2. Struktury organizacyjne i system prawny:

- likwidacja Zjednoczenia "Geokart" /1982 r./,
- powołanie PEGiK /1.06.1982 r./,
- utworzenie Ogólnokrajowego Zrzeszenia Przedsiębiorstw Geodezyjno-Kartograficznych /22.06.1982 r./,
- powołanie samorządów w przedsiębiorstwach,
- powoływanie dyrektorów w drodze konkursów,
- przegląd kadry,
- szkolenie w zakresie reformy,
- przegląd aktów prawnych i uchylenie sprzecznych z zasadami reformy.

3. Planowanie i realizacja zadań przez przedsiębiorstwa

Planowanie odbywa się samodzielnie tak w zakresie produkcji, jak zatrudnienia i płac. Centrum oddziałuje poprzez system parametryczny, a na etapie budowy planu wymianą informacji.

Specyfika branży geodezyjnej: duża pracochłonność, niska materiałochłonność, wysokokwalifikowana kadra, praca w trudnych warunkach polowych - w pierwszym okresie powodowała duże trudności w działaniu przedsiębiorstw według ogólnie

obowiązujących parametrów reformy. Dotyczyło to zwłaszcza kształtowania poziomu produkcji i wynagrodzeń. Wprowadzone w miejsce dawnej kontroli funduszu płac prowadzonej przez banki - zasady obciążeń na PFAZ, było dla geodezji niekorzystne. W okresie ostatnich dwóch lat Urząd bezustannie czynił starania o dostosowanie systemu regulacji /np. obciążeń na PFAZ/ do specyfiki branży geodezyjnej.

W roku 1984 uzyskano:

- dla przedsiębiorstw geodezyjno-kartograficznych współczynnik korygujący przyrost kwoty wynagrodzeń wolnej od obciążeń na PFAZ w wysokości 0,6% zamiast 0,5% za każdy 1% przyrostu sprzedaży oraz dla PPGK dodatkową kwotę przyrostu wynagrodzeń wolną od obciążeń w wysokości 6 446 tys.zł.

- dla Przedsiębiorstwa Eksportu Geodezji i Kartografii "GEOKART" zmianę miernika "wartość sprzedaży zrealizowanej w kraju" na "produkcję sprzedaną w cenach realizacji poza granicami kraju" oraz "współczynnik korekty w wysokości 0,6,

- dla Państwowego Przedsiębiorstwa Wydawnictw Kartograficznych dodatkową kwotę przyrostu funduszu wynagrodzeń wolną od obciążeń w wysokości 7 814 tys.zł oraz 14% przyrostu funduszu wynagrodzeń wolnego od obciążeń na rzecz PFAZ /wolny próg/,

- dla jednostek naukowo-badawczych miernik - produkcja sprzedana netto, współczynnik korygujący 0,8, 12% przyrostu funduszu wynagrodzeń wolnego od obciążeń na PFAZ oraz dodatkową kwotę przyrostu funduszu wynagrodzeń wolną od obciążeń w wysokości 750 zł miesięcznie przypadającą na jednego zatrudnionego,

- ponadto uzyskano zgodę Ministra Finansów na korekty produkcji sprzedanej - stanowiącej miernik do obciążeń na PFAZ o różnice stanu robót w toku /daje to duże korzyści dla tych przedsiębiorstw, które mają roboty o długim cyklu/.

Dużym sukcesem branży jest ustalenie rozwiązań systemowych na 1985 rok:

- w uchwale o CPR - przedsiębiorstwa geodezyjno-kartograficzne zostały wymienione imiennie w wykazie jednostek, dla których ustalone będą odrębne zasady obciążeń na PFAZ,

- w rozporządzeniu Ministra Pracy, Płac i Spraw Socjalnych ustalono:

- dla przedsiębiorstw geodezyjno-kartograficznych współczynnik korekty 0,6 oraz przyrost wynagrodzeń wolny od obciążeń w wysokości 4%,
- dla PPWK przyrost wynagrodzeń wolny od obciążeń w wysokości 8%,
- dla PEGiK współczynnik korekty 0,5 i przyrost wynagrodzeń wolny od obciążeń w wysokości 2%,
- dla jednostek naukowo-badawczych współczynnik korekty 0,8 oraz przyrost wynagrodzeń wolny od obciążeń w wysokości 3%.

Może zbyt dużo miejsca poświęciłem problemowi PFAZ, ale jest to bardzo ważny warunek do ustalenia i realizacji przedsięwzięć produkcyjnych.

Obciążenia na rzecz PFAZ w poszczególnych latach wyniosły:

- w 1982 r. przedsiębiorstwa /wszystkie/ zapłaciły kwotę 64,9 mln.zł.
- w 1983 r. 18 przedsiębiorstw zapłaciło kwotę 35,7 mln.zł
- za 1984 rok 14 przedsiębiorstw zapłaciło 55 mln.zł.

Zapłacona kwota 156,6 mln.zł. zmniejszyła znacznie fundusz rozwoju przedsiębiorstw i fundusz załogi.

III. Ceny

W 1982 r. przyjęto generalną zasadę, że ceny robót geodezyjnych i kartograficznych należą do grupy cen umownych i powstają w drodze negocjacji pomiędzy wytwórcą a zamawiającym. W pierwszym roku reformy nastąpił duży skok cen w prawie całej gospodarce. W geodezji w 1982 r. wzrost cen wynosił średnio 43% i był on jednym z niższych. Od 1983 r. zaniechano w GUGiK badania porównywalności wartości produkcji i sprzedaży z tytułu zmiany cen, ponieważ przepisy wydane przez Ministra Finansów traktują o sposobach przeliczania produkcji sprzedanej do warunków porównywalnych, a kontrolę w tym względzie sprawują izby i urzędy skarbowe. W następnych latach nastąpił dalszy wzrost cen na roboty geodezyjne i kartograficzne.

IV. Gospodarka finansowa przedsiębiorstw

Podstawowym kryterium oceny działalności przedsiębiorstwa jest wynik finansowy czyli zysk, dlatego cały wysiłek musiał

być skierowany na osiągnięcie wyniku dodatniego.

W pierwszym roku reformy bank zakwestionował zdolność kredytową w stosunku do dwóch przedsiębiorstw /PPGK i OPGK Szczecin/, które opracowały programy uzdrowienia gospodarki i uzyskały akceptację organu założycielskiego. Realizacja programów doprowadziła do poprawy sytuacji finansowej przedsiębiorstw. Do chwili obecnej nie wystąpiła podobna sytuacja w innych przedsiębiorstwach.

1. Korzystanie z kredytów bankowych na finansowanie środków obrotowych przez przedsiębiorstwa od 1982 r. systematycznie zmniejsza się i wynosiło:

- na początku 1982 r. - 1,5 mld.zł.
- na początku 1985 r. - 220 mln.zł.

2. Fundusz Rezerwowy - następuje systematyczny wzrost i tak:

- stan na początku roku 1982 - 65 mln.zł.
- stan na początku roku 1985 - 260,4 mln.zł.

W ciągu tego okresu nie wystąpiły potrzeby uruchomienia tego funduszu.

3. Fundusz Rozwoju - tworzony z zysku i amortyzacji wynosił:

- na koniec 1983 r. - 359,3 mln.zł.
- na koniec 1984 r. - 468,5 mln.zł.

a wydatki wynosiły:

- w 1983 r. - 504,9 mln.zł z tego na inwestycje własne 185 mln.zł i uzupełnienie środków obrotowych 299 mln.zł
- w 1984 r. - 532,8 mln.zł z tego na inwestycje własne 263 mln.zł i na uzupełnienie środków obrotowych 234 mln.zł.

4. Narzut kosztów ogólnych do kosztów bezpośrednich ulega systematycznemu zmniejszeniu i wynosił:

- w 1982 r. - 85,4%
- w 1983 r. - 69,8%
- w 1984 r. - 65,3%

5. Środki na fundusz postępu techniczno-ekonomicznego sukcesywnie rosną, a stan na koniec poszczególnych lat wynosił:

- 1982 r. - 28,4 mln.zł.
- 1983 r. - 60,0 mln.zł. wydatkowano 7,2 mln.zł.
- 1984 r. - 86,8 mln.zł. wydatkowano 25,5 mln.zł.

Z powyższego wynika, że wykorzystanie tych środków jest zbyt małe.

6. Wpłaty do budżetu centralnego z tytułu podatku dochodowego wynosiły:

- 1982 r. - 505 mln.zł.
- 1984 r. - 990 mln.zł. / 50,4% zysku /

z pozostającego w przedsiębiorstwach zysku do podziału tworzone są fundusze załogi z przeznaczeniem na:

- nagrody
- fundusz mieszkaniowy
- fundusz socjalny

Na nagrody dla załogi wypłacono w poszczególnych latach:

- 1982 r. - 129,0 mln.zł.
- 1983 r. - 105,0 mln.zł.
- 1984 r. - 140,5 mln.zł.

przy czym średnia nagroda z zysku za rok 1984 na jednego zatrudnionego wynosiła 9 633 zł.

Liczby przytoczone w sześciu punktach świadczą, że na odcinku finansowym przedsiębiorstwa w pełni wdrożyły reformę gospodarczą i stały się samofinansujące.

V. Zatrudnienie

Odstąpienie w 1981 r. od limitowania zatrudnienia i ustalenie mechanizmów kształtowania kwoty przeznaczonej na wynagrodzenia spowodowało gwałtowny spadek stanu zatrudnienia, który w 1979 roku ogółem wynosił 17 666 osób. Spadek w poszczególnych latach był następujący:

- 1981 spadek o 109 osób /0,6%/
- 1982r.spadek c 600 osób /3,4%/
- 1983r.spadek o 1233 osoby /7,3%/
- 1984r.spadek o 585 osób /3,8%/

W 1984 r. stan zatrudnienia wyniósł 14 188 osób, tj. mniej o 3 478 osób /19,7%/.

Niepokojące jest to, że tendencja zniżkowa w zatrudnieniu utrzymuje się nadal i dotyczy głównie pracowników bezpośredniej produkcji prowadząc do pogorszenia struktury zatrudnienia.

Kształtowanie się struktury zatrudnienia w latach 1980-1984 przedstawia się następująco:

- 1980 r. - 78,3% zatrudnionych w bezpośredniej produkcji

- 1981 r. - 77,4% zatrudnionych w bezpośredniej produkcji
- 1982 r. - 76,5% - " -
- 1983 r. - 75,4% - " -
- 1984 r. - 75,5% - " -

Powszechna opinia o przyczynach spadku zatrudnienia jest zbyt uproszczona ponieważ wskazuje, że cała wina tkwi w zbyt niskich zarobkach. Opinia taka jest błędna i zbyt pobieżna, istnieje bowiem wiele czynników mających wpływ na występujące zjawisko.

VI. Płace

Jak wspomniałem w pierwszej części opracowania płace w geodazji i kartografii w latach 70-tych znacznie wyprzedzały średnie krajowe.

Poniżej przedstawiam kształtowanie się przyrostu płac w latach 1980 - 1984 /rok poprzedzający = 100/:

rok	w gospodarce uspołecznionej	w dziale budownictwo	w geodezji
1980	113,5%	111,9%	106,1%
1981	126,2%	124,3%	119,9%
1982	150,7%	143,2%	136,2%
1983	124,4%	129,3%	132,7%
1984	120,0%	123,3%	118,4%

Średnia płaca ze wszystkimi składnikami w 1984 roku wyniosła:

w gospodarce uspołecznionej	w dziale budownictwa	w przedsiębiorstwach geodez.-kartograf.
16.825 zł.	18.538 zł.	na zatrudn. ogółem 17.648 zł.
		a w bezpoś- redn.pro- dukcji 17.988 zł.

Nie można pominąć faktu, że w sześciu przedsiębiorstwach zostały wprowadzone zakładowe systemy płac.

VII. Wysokość produkcji sprzedanej, rentowność i zadania rzeczowe

1. Pomimo systematycznego spadku zatrudnienia wartość produkcji sprzedanej rosła i odpowiednio wynosiła:

- 1982 r.- 6 848 mln.zł. wzrost do roku poprzedn. o 29,4%
- 1983 r.- 8 354 mln.zł. wzrost do roku poprzedn. o 22,9%
- 1984 r.- 10 275 mln.zł. wzrost do roku poprzedn. o 23,5%

2. Rentowność sprzedaży kształtowała się w poszczególnych latach:

- 1982 r. - 19,2%
- 1983 r. - 17,6%
- 1984 r. - 29,6%

w niektórych przedsiębiorstwach osiągnięto nawet 44% co zostało negatywnie ocenione przez NIK.

3. Choć główne zadania rzeczowe w latach 1982-1984 zostały wykonane, to nastąpiło zjawisko przekroczenia produkcji globalnej, znacznego przekroczenia planu sprzedaży, a spadek wykonania jednostek rzeczowych. Świadczy to o wzroście cen, "robieniu planu finansowego". Zjawisko to było przedstawiane w rocznych analizach i szersze omawianie w tym miejscu wydaje się zbędne.

VIII. Podsumowanie

1. Po początkowej "bezradności" przedsiębiorstwa opanowały sytuację w zakresie podejmowania samodzielnych decyzji o planach i ich realizacji.

2. Przedsiębiorstwa wdrożyły w życie zasady reformy, a samodzielne planowanie zdało w pełni egzamin, przyjmowane wskaźniki w większości są mobilizujące i wykazują dynamikę wzrostu do roku poprzedniego.

3. Wypracowane wyniki ekonomiczno-finansowe ulegają systematycznej poprawie, a osiągnane zyski zapewniają dochody dla budżetu państwa, środki na rozwój przedsiębiorstw i fundusze załogi.

4. Poprawy wymaga realizacja zadań rzeczowych i pewnego uspokojenia w zakresie kalkulacji cen umownych.

5. Niezbędne jest zwrócenie większej uwagi na postępującą dekapitalizację majątku trwałego i podjęcie bardziej radykalnych przedsięwzięć w celu zahamowania tego negatywnego zjawiska.

6. Istnieje pilna konieczność prowadzenia bardziej dalekowzrocznej polityki w zakresie prawidłowego wykorzystania środków funduszu postępu techniczno-ekonomicznego.

7. Wprowadzone praktycznie zasady reformy wymagają dalszego ich utrwalania i doskonalenia w kierunku dostosowania ich do specyfiki branży geodezyjnej.

Kończąc to bardzo skrótowe omówienie mogę stwierdzić, że wszystkie przedsiębiorstwa geodezyjno-kartograficzne "umiały znaleźć się w reformie" i w pełni stać się przedsiębiorstwami trzech "S".

Warszawa, lipiec 1985 r.

WIADOMOŚCI PATENTOWE

Biuletyn Urzędu Patentowego

Zeszyt Nr 3/1985

G01C G01V P.243222 28.07.1983 Przedsiębiorstwo Usług Geologicznych za Granicą "Gęcpol", Warszawa, Polska /Krzysztof Wytrwalski, Włodzimierz Kunach, Antoni Klawe, Jacek Nowak/.

Sposób wykonywania map geologicznych, surowcowych, pogładowych, przyrodniczych i planistycznych ze zdjęć lotniczych

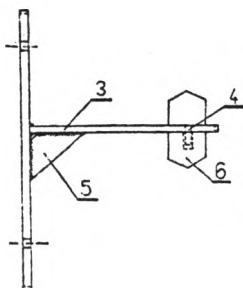
Wynalazek rozwiązuje zagadnienie opracowania sposobu umożliwiającego szybkie i dokładne opracowywanie ze zdjęć lotniczych, map dla wszelkich celów związanych z wykorzystaniem zasobów, planowaniem i urbanizacją oraz innym zagospodarowaniem terenu.

Sposób charakteryzuje się tym, że skanuje się zdjęcia lotnicze skanerem o zdolności rozdzielczej co najmniej 600 linii na milimetr i obraz po jego skorygowaniu prostującym przekazuje się do bloku pamięci i wyświetla na monitorze interaktywnym, po czym ustala się dla wyświetlonego obrazu skrajne wartości gęstości optycznej oraz określa się odpowiednie ilości przedziałów i szerokości poszczególnych przedziałów wartości gęstości optycznej dla wykonywanego opracowania, następnie to samo zdjęcie w ujęciu stereoskopowym ustawia się na stole korespondencyjnym, po czym dopasowuje się obraz na monitorze do obrazu na stole i dalej piórem elektronicznym wydziela się wyinterpretowane punkty o określonych właściwościach i cechach, i wprowadza do bloku pamięci, a następnie wprowadza selektywną waloryzację punktów o określonych wartościach i rejonów określonych fragmentów terenu odpowiadającą określonym celom, wreszcie opisuje się te cele i wykonuje wydruk mapy.

/3 zastrzeżenia/

G01C W.72405 29.04.1984 Wyższa Szkoła Inżynierska
im. Gen. A. Zawadzkiego, Opole, Polska /Wojciech Anigacz,
Marian Partyka, Stanisław Tomaszewski/.

Przystawka do geodezyjnej kąty pomiarowej

Wzór rozwiązuje zagadnienie opracowania konstrukcji przystawki ukośniącej stosowanej do geodezyjnej kąty pomiarowej.

Przystawka charakteryzuje się tym, że ma prostopadłe do powierzchni podstawy umieszczony wspornik /3/, mający zastrzony obustronnie bolec /5/.
/1 zastrzeżenie/

Wiadomości Urzędu Patentowego
Nr 6 czerwiec 1983

Wynalazki

125946 21.08.81 G01C 1/02 G02B 7/04 221975 12.02.80
Smółka Mieczysław; Markowski Witold J. Instytut Geodezji
i Kartografii, Warszawa. Luneta celownicza.

125981 03.11.80 G01C 5/00 214967 18.04.79 Chalecki
Janusz Polskie Zakłady Optyczne, Warszawa. Układ optyczny
laserowego niwelatora automatycznego.

125901 11.12.81 G01C 15/00 FI6M 11/22 229325 03.02.81
Rudnicki Janusz; Duda Aleksander; Skrobot Stanisław.
Okręgowe Przedsiębiorstwo Geodezyjno-Kartograficzne, Kielce.
Sklądane stanowisko obserwacyjne.

Nr 8 sierpień 1983

Wynalazki

126518 25.08.80 G01C 5/00 213443 15.02.79 Chalecki
Janusz. Centralne Laboratorium Optyki, Warszawa. Układ
optyczny laserowego niwelatora automatycznego.

126517 25.08.80 G01C 15/10 E21B 47/02 213444 15.02.79
Chalecki Janusz. Centralne Laboratorium Optyki, Warszawa.
Pionownik optyczno-laserowy.

Wzór użytkowy

36643 15.02.82 G01C 15/08 66739 08.05.81 Socha
Władysław. Okręgowe Przedsiębiorstwo Geodezyjno-Kartogra-
ficzne "Geokart", Rzeszów. Stojak do tyczek geodezyjnych.

Nr 7 lipiec 1984

Wynalazki

130100 20.12.82 G01C 15/06 E21F 17/18 235253 24.02.82
Mnich Stanisław. Główny Instytut Górnictwa, Katowice.
Przyrząd do pomiaru przemieszczeń punktów obserwacyjnych.

Nr 9 wrzesień 1984

Wynalazki

1976 10.03.80 G01B 11/26 G01B 11/27 206681 10.05.78
Bawak Romuald; Spyra Lucjan; Żuk Mirosław; Kowaliński
Paweł; Smółka Mieczysław. Okręgowe Przedsiębiorstwo Geode-
zyjno-Kartograficzne, Katowice. Sposób sprawdzania prostol-
iniowości i równoległości osi otworów wału rozrządu do
osi otworów wału głównego w wysokoprężnych silnikach spali-
nowych oraz zestaw optyczny do sprawdzania prostoliniowości
i równoległości osi otworów wału rozrządu do osi otworów
wału głównego w wysokoprężnych silnikach spalinowych.

Nr 11 listopad 1984

Wzory użytkowe

38284 05.07.82 G01C 15/10 71335 29.12.80 Dąbrowski
Jerzy; Grabczyk Juliusz. Politechnika Śląska im. Wincentego
Pstrowskiego, Gliwice. Urządzenie do kontroli położenia
osi wiązki światła względem poziomu.

Nr 2 luty 1985

Wynalazki

132206 05.12.83 G01B 8/30 G01C 15/06 E21F 17/18
240455 04.02.83 Mnich Stanisław. Główny Instytut Górnic-
wa, Katowice. Przyrząd do pomiaru przemieszczeń punktów
obserwacyjnych.

Nr 3 marzec 1985

Wynalazki

132651 11.10.82 G01C 9/06 G01B 7/30 234338 17.12.81
Komorowski Mieczysław; Sikora Ryszard. Politechnika
Szczecińska, Szczecin. Pomiarowy przetwornik odchylenia
płaszczyzny od poziomu.

Informacja sygnałna o wynalazkach i wzorach użytkowych

1. Tytuł

Uniwersalne ściennie znaki geodezyjne współpracujące z tachizetrami elektronicznymi oraz konwencjonalnymi technikami pomiarowymi

2. Nr patentu i prawa ochronnego

patent nr 113169

patent nr 116286

wzory użytkowe

Ru - 32686

Ru - 35299

Ru - 35298

3. Twórcy

Władysław Dąbrowski, Andrzej Wanic

Instytut Geodezji i Fotogrametrii

4. Istota rozwiązań

Znaki ściennie umożliwiają zakładanie matematycznej osnowy geodezyjnej charakteryzującej się większą stabilnością czasową i przestrzenną oraz bardziej uniwersalnymi cechami techniczno-eksploatacyjnymi w stosunku do osnów stabilizowanych tradycyjnie.

Ścienny znak geodezyjny składa się z dwóch zasadniczych elementów: stałego i przenośnego. Element stały znaku stabilizowany jest trwale w ścianie budynku, element przenośny umożliwia szybkie i dokładne zmaterializowanie właściwego punktu geodezyjnego na czas pomiaru. Element stały znaku z odpowiednio ukształtowaną powierzchnią czołową może pełnić funkcję reperu. Element przenośny krótki-zmodyfikowany może tworzyć łącznie z elementem stałym także znak wysokościowy wznawiany na czas pomiaru. Stosuje się dwa rodzaje elementu przenośnego: krótki /np. o dł. 75 mm/ i długi /np. o dł. 750 mm/. Ten ostatni umożliwia wykonywanie pomiarów na statywie. Element stały współpracuje z uchwytem do tyczki mierniczej; element przenośny z reflektorem dalmierza optoelektronicznego, tarczą lub bolcem celowniczym, nasadkowym celownikiem optycznym, pionem sznurkowym, drążkowym i optycznym. Z elementami

przenośnymi współpracują zarówno nowoczesne tachimetry elektroniczne /np. firmy Wild, Zeiss, Opton, Kern/, jak i klasyczne przyrządy pomiarowe /teodolit, taśma miernicza, tyczka itp./.

5. Rodzaj efektów

Ścienne znaki geodezyjne umożliwiają:

- uzupełnienie lub zastąpienie małoefektywnych rodzajów ziemnej stabilizacji punktów geodezyjnych, zalecana jest stabilizacja ziemna w postaci bolców, prętów lub rurek metalowych,

- podniesienie trwałości i dokładności osnów geodezyjnych, punkty ściennie posiadają praktycznie tą samą dokładność /klasę/ co punkty ziemne, z których zostały wyznaczone,

- zakładanie osnów przestrzennych,

- szybkie odszukiwanie lub wznawianie zniszczonych ziemnych znaków geodezyjnych, a także szybkie dowiązywanie się do ściennych punktów,

- stabilizację znaków geodezyjnych na wszelkich trwałych budowach i urządzeniach, jak np.: budynki, kolejowe słupy trakcyjne, mosty, przepusty, wiadukty i in.

- oparcie układu linii pomiarowych na punktach ściennych z pominięciem ciągów pomiarowych.

6. Aktualny stan prac wdrożeniowych

Badania doświadczalne wykonano w Olsztynie /50 ha/ oraz Słupsku /150 ha/ w pełni potwierdziły w/w zalety.

Istnieje możliwość wykonania niewielkiej serii znaków, a także zmian konstrukcyjnych na życzenie zainteresowanej strony.

7. Możliwość rozpowszechniania

Dziedziny stosowania znaków geodezyjnych mogą być następujące:

- osnowy szczegółowe II i III klasy zakładane na obszarach miejskich i wiejskich,

- osnowy realizacyjne dla potrzeb inwestycyjnych,

- osnowy geodezyjne szlaków i stacji kolejowych, w tym dla celów regulacji osi torów,

- osnowy geodezyjne dla badania przemieszczeń i odkształceń budowli inżynierskich i in.

8. Warunki udostępniania

Na warunkach umowy w zakresie projektów wynalazczych do uzgodnienia /§§ 48 i 49 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 29 czerwca 1984 r. w sprawie projektów wynalazczych, Dz.U. nr 33/84/.

KONFERENCJE, NARADY, KONSULTACJE

Sesje Komitetu Permanentnego FIG odbywają się co roku w innym kraju. Polska była gospodarzem takiej Sesji w 1959 r. w Krakowie, a ponownie dopiero po 26 latach, tym razem w Katowicach.

W tym samym czasie odbyły się również międzynarodowe konferencje naukowo-techniczne, sympozja i obrady specjalistycznych grup roboczych FIG. Z tego względu tym ważnym wydarzeniem w dziedzinie geodezji i kartografii w skali światowej i innym towarzyszącym imprezom jakie miały miejsce w Katowicach, poświęcamy w Biuletynie wyjątkowo więcej uwagi niż zwykliśmy poświęcać innym konferencjom i naradom, odbywającym się w naszym kraju.

Redakcja

Mgr inż. Józef Janecki
Katowice

52 Sesja Komitetu Permanentnego FIG w Katowicach

1. Wstęp

Stowarzyszenie Geodetów Polskich jest członkiem Międzynarodowej Federacji Geodetów /FIG - Federation Internationale des Geometres/ od zarania jej tworzenia zaś formalnie od momentu jej oficjalnego utworzenia to jest od 17.10.1926 r. W tym dniu bowiem na odbywającym się w Paryżu III Kongresie tej Federacji podano, że 8 krajowych związków geodetów, między innymi i Polski, zrzeczyło się i utworzyło Międzynarodową Federację Geodetów.

Geodeci polscy, działając aktywnie w Federacji od początku zabiegali o organizację w Polsce Kongresu FIG. Dopiero w 1932 r. odbyło się w Warszawie posiedzenie Komitetu Permanentnego. Aktywnym i znanym działaczem był wówczas płk. Władysław Surmacki, który w 1939 r. został Wiceprezydentem FIG. Tak więc na wniosek polskich geodetów i za zgodą /poparciem/

rządu polskiego VII Kongres FIG w 1942 r. miał się odbyć w Polsce. Wybuch drugiej wojny światowej przerwał prace Federacji na kilka lat.

Po zakończeniu II wojny światowej geodeci polscy odbudowali swoje stowarzyszenie i wznowili swój udział w pracach FIG.

W 1959 r. w Krakowie odbyło się Posiedzenie Komitetu Permanentnego FIG. Z inicjatywy Polski została utworzona VI Komisja FIG. Przewodniczyli jej kolejno: prof. Tadeusz Lazzarini i dr Kazimierz Bramorski.

W latach 1965 - 1968 prezydentem komisji "Literatura fachowa" był prof. Michał Odlanicki-Poczobutt.

W czasie 1973 - 1975 prezydentem Komisji inżynierskiej był prof. Henryk Leśniok.

W okresie 1982 - 1984 r. prezydentem Komisji "Planowanie i rozwój miast" był mgr inż. Hubert Rak.

W kadencji 1985 - 1987 pełni funkcję prezydenta Komisji "Kataster", prof. Andrzej Hopfer.

W tej samej kadencji /1985-1987/ funkcję Wiceprezydenta Komisji "Zawodu i literatury fachowej" pełni obecny Przewodniczący Zarządu Głównego Stowarzyszenia Geodetów Polskich doc. Kazimierz Czarnecki.

Przewodniczącym Grupy Studyjnej Komisji 6 FIG "Pomiary odkształceń" jest prof. Aleksander Płatek, zaś przewodniczącym polskiej grupy studyjnej D Komisji 6 FIG "Kataster przewodów" jest mgr inż. Wacław Kłopotyński.

Oprócz prowadzenia i inicjowania prac przez polskich Kolegów w Komisjach problemowych i grupach roboczych FIG, odnotować należy bardzo żywy udział w międzynarodowych konferencjach, sympozjach i kongresach FIG poprzez opracowywanie referatów a także i to, że Stowarzyszenie Geodetów Polskich opracowało i wydało w 1954 roku pierwszy na świecie 5-języczny słownik geodezyjny w językach: angielskim, francuskim, niemieckim, polskim i rosyjskim. Słownik ten w późniejszym okresie uzupełniono językiem hiszpańskim. Przygotowano również odpowiedniki polskie do słownika geodezyjnego opracowanego przez FIG, a także odpowiedniki polskie do słownika fotogrametrycznego w 7 językach: angielskim, francuskim, hiszpańskim, niemieckim, polskim, szwedzkim i włoskim. Słownik ten wydano w 1971 roku w Amsterdamie.

Stowarzyszenie Geodetów Polskich, jak w skrócie wyżej podano, wniosło poważny wkład w rozwój tej międzynarodowej organizacji zawodowej.

Do Międzynarodowej Federacji Geodetów obecnie należą związki geodetów następujących państw: Argentyna, Australia /2 Stowarzyszenia/, Austria, Wyspy Bahama, Belgia, Brazylia, Bułgaria, Chińska Republika Ludowa, Cypr /przyjęty w 1983 r./, Czechosłowacja, Dania, Finlandia, Francja, Izrael /2 Stowarzyszenia/, Jamajka, Japonia, Jugosławia, Kanada, Kenia, Korea Płd., Luksemburg, Malezja, Maroko, Meksyk, Nigeria, Norwegia, Nowa Zelandia, Płd. Afryka, Polska, Rumunia, Republika Federalna Niemiec, Sir Lanka, Szwecja /2 Stowarzyszenia/, Szwajcaria, Stany Zjednoczone Ameryki Płn. /2 Stowarzyszenia/, Trinidad i Tobago, Węgry, Wielka Brytania, Włochy, Zambia, Zimbabwe i Związek Socjalistycznych Republik Radzieckich. A więc 48 państw ale 52 Stowarzyszenia Geodetów.

W Katowicach były rozpatrywane kandydatury nowych członków.

Po raz trzeci więc w historii FIG Komitet Permanentny Międzynarodowej Federacji Geodetów obradował w Polsce. Obrady 52 Sesji Komitetu Permanentnego odbyły się w Katowicach w czasie od 9 do 16 czerwca 1985 roku zbiegające się z:

- 65-leciem Stowarzyszenia Geodetów Polskich,
 - 110-leciem katastru graficznego przewodów i
 - 200-leciem założenia katastru gruntowego w Polsce.
- Obradom 52 Sesji Komitetu Permanentnego towarzyszyły:
- Międzynarodowa Konferencja Naukowo-Techniczna na temat "Kataster dziś i jutro",
 - IV Międzynarodowe Sympozjum na temat: "Geodezyjnych Pomiarów Odkształceń",
 - obrady Grupy Studyjnej "Kataster uzbrojenia",
 - wystawy sprzętu i prac geodezyjno-kartograficznych,
- wnosząc w ten sposób dalszy wkład do osiągnięć międzynarodowej rodziny geodetów, spełniając jednocześnie jedno ze statutowych zadań FIG, by krajowe organizacje i stowarzyszenia geodetów miały możliwość zaprezentować i pogłębić bogate doświadczenia zawodowe, rozwiązywać problemy naukowe i wymienić doświadczenia z geodetami innych krajów.

Znana jest bowiem od dziesiątków lat, tak charakterystyczna dla Międzynarodowej Federacji Geodetów, aktywność i ciągłość w działaniu, zdolność rozwiązywania problemów naukowych, a przede wszystkim chęć prowadzenia wymiany doświadczeń, służenia innym własnymi osiągnięciami, jak i serdeczność w kontaktach koleżeńskich - co mieliśmy możliwość zauważyć w Katowicach.

2. Prace przygotowawcze

Dla zorganizowania obrad 52 Sesji Komitetu Permanentnego FIG, Zarząd Główny Stowarzyszenia Geodetów Polskich już w czerwcu 1982 roku powołał Komitet Organizacyjny w składzie:

Przewodniczący	prof.dr hab.inż.	Zdzisław Adamczewski
wice "	dr inż.	Cezary Lipert
wice "	mgr inż.	Hubert Rak
Sekretarz	mgr inż.	Józef Janecki
Członek	mgr inż.	Janusz Cwalina
"	prof.dr hab.inż.	Andrzej Hopfer
"	mgr inż.	Wiesław Januszko
"	mgr inż.	Wacław Kłopotociński
"	prof.dr inż.	Henryk Leśniok
"	prof.dr hab.inż.	Bogdan Ney
"	prof.dr hab.inż.	Stanisław Pachuta
"	prof.dr hab.inż.	Aleksander Płatek
"	mgr inż.	Władysław Skoczek
"	doc. dr inż.	Stanisław Trautsolt
"	dr inż.	Wojciech Wilkowski
"	mgr inż.	Andrzej Wolniewicz

powołani dodatkowo:

Członek	doc.dr hab.inż.	Kazimierz Czarnecki
"	inż.	Tadeusz Kuźnicki
"	mgr inż.	Jerzy Wysocki

Ponadto powołano Zespół Organizacyjny w Katowicach zwany Komitetem Gospodarzy, w którym pracowali:

Przewodniczący	mgr inż.	Hubert Rak
Sekretarz	mgr inż.	Józef Janecki

Członek d/s hoteli	mgr inż. Jan Pożuszny
" " wycieczek	mgr inż. Krzysztof Wilk
" " programu pań	mgr Stefania Hołoga
" " wystroju	mgr inż. Bronisław Machnik
Członek d/s wystawy	mgr inż. Andrzej Wolniowicz
" " inform.recepcji	mgr Bernard Grzybek
" " koktajli	mgr inż. Jan Bury
" " poligrafii	Kol. Jerzy Lempa
" " transportu	Kol. Franciszek Czakański

Spśród wielu obiektów /Ośrodek Postępu Technicznego w Chorzowie, Urząd Wojewódzki, Hala Widowiskowo-Sportowa, Uniwersytet Śląski, gmach NOT-u w Katowicach/ wybrano Centrum Kultury - najbardziej odpowiadające wymogom obrad i wystaw. Przygotowano 19 wycieczek w tym trzy techniczne oraz oddzielny program dla osób towarzyszących, jak i kilka spotkań towarzyskich.

Powołano zespoły organizacyjne d/s merytorycznych dla:

a/ Międzynarodowej Konferencji Naukowo-Technicznej na temat

"Kataster dziś i jutro" w składzie:

Przewodniczący	prof.dr hab.inż. Andrzej Hopfer
Z-ca "	mgr inż. Hubert Rak
Sekretarz	dr inż. Stanisław Geraj
Członek	mgr inż. Józef Janicki
Członek	doc.dr inż. Stanisław Trautsolt
Członek	inż. Franciszek Matuszek

b/ IV Międzynarodowego Sympozjum na temat "Geodezyjnych pomiarów odkształceń" w składzie:

Przewodniczący	prof.dr hab.inż. Aleksander Płatek
Sekretarz	dr inż. Adam Bałut
Członek	mgr inż. Henryk Fürst
Członek	mgr inż. Józef Kobiela
Członek	dr inż. Józef Mróz
Członek	dr inż. Lucjan Spyra

c/ Obrad Grupy Studyjnej D "Kataster uzbrojenia" w składzie:

Przewodniczący	mgr inż. Wacław Kłopotociński
Sekretarz	mgr inż. Jan Gala
Członek	mgr inż. Bogdan Grzechnik
Członek	mgr inż. Mieczysław Lisek

Zespoły te opracowały tematykę ramową obrad.

W czerwcu 1984 roku rozesłano komunikat Nr 1 do:

- przyszłych autorów referatów,
- wszystkich stowarzyszeń członków FIG,
- Stowarzyszenia Geodetów Polskich /Zarząd Główny, Zarządy Oddziałów i wszystkich kół zakładowych/,
- wszystkich przedsiębiorstw geodezyjnych w kraju,
- wszystkich uczelni i instytutów w kraju,
- służb geodezyjnych,
- Wydawnictw Geodezyjno-Kartograficznych w kraju i świecie,
- Wystawców - Producentów Sprzętu Geodezyjno-Kartograficznego,
- Indywidualnych uczestników w kraju około 100 szt.,
- Indywidualnych uczestników za granicą - 830 zaproszeń.

W styczniu 1985 roku rozesłano Komunikat zawierający ostateczne warunki uczestnictwa i program obrad.

Referaty

	Konferen- cja "Katas- ter ..."	IV Sympo- zjum	Kataster uzbroje- nia
Zgłoszono	46	70	10
Przyjęto jako Invited paper	30	40	10
Przyjęto jako Personal paper	6	14	-
Przysłano jako Invited paper	<u>Polska</u> zagran. 18	11 29	7 2
Przysłano jako Personal paper	<u>Polska</u> zagran. 5	4 6	- -
W tym referaty z następujących państw:			
	<u>Invited</u> <u>Personal</u>		
Austria	1 -	- -	1 -
Kanada	1 -	1 -	- -
Czechosłowacja	2 2	6 2	1 -

Finlandia	- 1 - 1	- - -	- - -
Grecja	- 1 - -	- - -	- - -
Holandia	- 2 - -	- - -	- - -
Nowa Zelandia	- 1 - -	- - -	- - -
NRD	- 2 - -	1 - 1	- - -
RFN	- 2 - -	10 - 2	1 - -
Rep. Płd. Afryki	- 1 - -	- - -	- - -
Szwajcaria	- 1 - -	2 - -	- - -
Szwecja	- 1 - 1	- - 1	- - -
Wielka Brytania	- 1 - -	- - -	- - -
Węgry	- 1 - 1	- - -	1 - -
Włochy	- - -	4 - -	- - -
Jugosławia	- - -	1 - -	- - -
Bułgaria	- - -	1 - -	- - -
Irak	- - -	- - -	1 - -
Izrael	- - -	1 - -	- - -

Interesująca jest liczba uczestników obrad z poszczególnych państw

Państwo	52 Sesja Komitetu Perm.	Konferen. "Kataster"	IV Sympoz.	Grupa D	Wystaw- cy	Osoby towarzy- szące
Algieria	1	1	1	-	-	4
Austria	1	1	-	-	-	-
Australia	-	-	1	-	-	1
Anglia	2	1	-	-	-	-
Afryka PŁD	1	1	1	-	-	-
Belgia	2	-	-	-	-	-
Bułgaria	5	3	2	-	-	-
Chiny	3	-	2	-	-	-
Czechosłowacja	4	3	10	8	2	-
Dania	2	-	-	-	-	-
Finlandia	4	1	1	-	-	2
Francja	9	-	-	3	-	3
Hiszpania	2	-	-	-	-	2
Holandia	3	3	2	-	4	3
Irak	3	3	2	3	-	-
Izrael	2	1	1	-	-	1
Japonia	1	1	-	-	-	-
Jugosławia	3	-	-	1	-	-
Kanada	7	2	2	-	-	-
Kamerun	2	2	2	2	-	-
Nigeria	6	-	-	1	-	1
Norwegia	4	4	-	-	-	2
Nowa Zelandia	1	1	-	-	-	1
Malezja	1	1	1	1	-	-
NRD	1	2	1	-	-	-

Syria	3	2	-	-	-	2
Szwajcaria	1	1	2	-	4	-
Szwecja	4	2	2	-	-	2
RFN	6	1	9	4	2	6
Włochy	2	-	6	-	-	-
Turcja	-	2	-	-	-	-
Węgry	3	1	2	1	-	-
ZSRR	2	-	2	-	1	-
USA	7	2	2	-	-	4
Razem zagran.	98	42	54	24	13	34
Polska	45	96	98	56	22	32
Ogółem	143	138	152	80	35	66

W sumie goszczono w Katowicach 614 osób, w tym z Polski 349 zaś z zagranicy 265 osób.

Z uczestników jednodniowych /zwiedzanie wystaw/ gościliśmy z kraju i zagranicy dodatkowo 130 osób.

3. Otwarcie obrad

Ceremonia otwarcia miała bardzo uroczysty przebieg. Gości i uczestników powitali w kolejności:

- Przewodniczący Zarządu Głównego Stowarzyszenia Geodetów Polskich doc.dr hab.inż. Kazimierz Czarnecki, który również odczytał Posłanie Przewodniczącego Rady Państwa prof.Henryka Jabłońskiego /treść Posłania poniżej/,

- Minister Administracji i Gospodarki Przestrzennej gen. dyw. Włodzimierz Oliwa,

- Wojewoda Katowicki mgr Tadeusz Wnuk,

- Przewodniczący Komitetu Organizacyjnego Gospodarzy mgr inż. Hubert Rak.

Oficjalnego otwarcia 52 Sesji Komitetu Permanentnego FIG dokonał Prezydent Międzynarodowej Federacji Geodetów, Charles H. Weir z Kanady.

Posłanie Przewodniczącego Rady Państwa PRL

Szanowni Państwo !

W imieniu władz Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej przesyłam Wam serdeczne pozdrowienia. Wyrażam jednocześnie zadowolenie, że na miejsce swego spotkania wybraliście kraj, w którym zawód geodety cieszy się dużym szacunkiem i uznaniem dla jego roli w społeczeństwie.

W ciągu ostatnich dziesięcioleci Polska przeszła głębokie przeobrażenia, zmieniała się i zmienia nadal jej struktura gospodarcza, wyrosły nowe miasta i osiedla, kopalnie i fabryki, wciąż postępuje proces doskonalenia rolnictwa, rozbudowuje się i zmienia sieć komunikacyjna, podejmowane są ważne przedsięwzięcia w zakresie ochrony przyrody i jej zasobów. We wszystkich tych dziedzinach twórczej pracy państwa i społeczeństwa polskiego nieodzowny był i jest udział geodezji i geodetów. Wie o tym i docenia należyście rolę geodetów każdy, kto świadomie uczestniczy w życiu gospodarczym kraju.

Wskazując na zasługi polskich geodetów należy zarazem stwierdzić, że znaleźli oni tak wielkie możliwości zastosowania swej wiedzy i wykazania się ofiarną pracą dla swego narodu dzięki temu, że od 40 lat pokój panuje w Europie. Wy, Panie i Panowie, rozumiecie to doskonale, bo przecież ogarniacie swymi pomiarami całą ziemię, znacie jej bogactwa, wiecie jak są wykorzystywane i jak marnotrawione. Rozumiecie więc także dlaczego państwo, w którym się obecnie znajdujecie, uznało walkę o pokój za podstawową zasadę swej polityki zagranicznej. Dlaczego zawsze serdecznie wita w swych granicach tych, którzy łączą swe wysiłki w pracy dla dobra ludzkości.

Wszystkim uczestnikom Sesji życzę owocnych obrad, a naszym zagranicznym gościom - przyjemnego pobytu w Polsce.

Przewodniczący Rady Państwa
prof. Henryk Jabłoński

Po części oficjalnej odbył się koncert, w którym usłysze-
liśmy:

- Polonez A-dur op. 40 i Walc cis-moll op.64 nr 2 Fryderyka Chopina. Wykonawca Józef Stempel - laureat Międzynarodowego Konkursu Pianistycznego im. Fryderyka Chopina.
- Polonez D-dur op. 4 Obertas Henryka Wieniawskiego. Wykonawca Aureli Błaszczok /skrzypce/ - laureat Międzynarodowego Konkursu Skrzypcowego im. Henryka Wieniawskiego. Akompaniowała Maria Szwajgier-Kuśkowska /fortepian/.
- Dumka Antoniego Dvorzaka i Trio d-moll część I Felixa Mendelssohna - Bartholdy'ego. Wykonawcy: Trio Polskiego Radia w składzie: Aureli Błaszczok - skrzypce
Paweł Głombik - wiolonczela
Maria Szwajgier-Kuśkowska - fortepian
zespół nagrodzony I nagrodą na Międzynarodowym Konkursie Zespołów Kameralnych w Colmar /Francja/.
- Aria z II aktu "Książ Igor" Aleksandra Borodina, w wykonaniu inż. Bronisława Pekowskiego /bas/ - solisty Teatru Wielkiego w Warszawie /byłego dyrektora Okr.Przeds.Geod.-Kart. w Bydgoszczy/. Akompaniowała Maria Szwajgier-Kuśkowska.
- Rondeau KV371 Wolfganga Amadeusza Mozarta, Cavatina Karola Kurpińskiego i Słoń /z cyklu "Karnawał zwierząt" - Le carnaval des animaux/ Camille Saint-Saens'a. Wykonawca: Zdzisław Piernik /tuba/ - laureat Festiwalu Muzycznych w Los Angeles, Mexico City, Tokio i in. Akompaniował na fortepianie Maciej Paderewski z Akademią Muzyczną w Warszawie.
- Divertimento F-dur KV 138, Allegro Wolfganga Amadeusza Mozarta i Serenada na orkiestrę smyczkową op. 48 część I Piotra Czajkowskiego w wykonaniu Śląskiej Orkiestry Kameralnej pod dyrekcją Rektora Akademii Muzycznej w Katowicach Jana Wincentego Hawela.

Koncert prowadził Józef Kopocz z Telewizji Katowickiej zaś kierownictwo muzyczne koncertu opracował Janusz Mentel z Telewizji Katowickiej.

Po koncercie Prezydent FIG-u dokonał otwarcia wystaw sprzętu i prac geodezyjno-kartograficznych, zapoznając się /wraz z gośćmi i przedstawicielami władz centralnych i miejscowych/ z prezentowanymi pracami i sprzętem.

Gromkimi brawami wyrażono uznanie gospodarzom za bardzo pięknie wykonaną wystawę.

4. Obrady 52 Sesji Komitetu Permanentnego

W dniu 1985-06-09 obradowało Biuro FIG ustalając porządek i szczegóły obrad 52 Sesji. Obrady podzielono na 3 Sesje, na których omówiono sprawy administracyjno-organizacyjne FIG i tak:

- akceptacja protokołu z 51 Sesji PC'84 w Tokio,
- sprawozdanie Prezydenta FIG z dotychczasowej działalności,
- sprawozdanie Sekretarza Generalnego FIG,
- sprawozdanie "Głównego Księgowego" FIG wraz z rozliczeniem 1984 roku,
- sprawozdanie "Komisji Rewizyjnej" FIG,
- zaproszenie na Kongres FIG w Toronto omawiane przez Dyrektora Kongresu,
 - omówienie i zatwierdzenie budżetu FIG na lata 1985 - 1987,
 - sprawozdania Prezydentów poszczególnych Komisji FIG,
 - opracowywane od kilku lat zmiany statutowe FIG zostały uzupełnione kilkoma poprawkami i ostatecznie zostaną zatwierdzone na Kongresie w Toronto,
 - omówienie propozycji Kanady o utworzenie w Kanadzie Międzynarodowego Centrum Dokumentacji FIG. Decyzja o jego utworzeniu ma zapasć również na Kongresie w Toronto,
 - informacja na temat opracowywanego słownika geodezyjno-kartograficznego zawierającego 7586 haseł, który będzie wydany prawdopodobnie pod koniec 1990 roku w trzech językach: angielski, francuski i niemiecki. Składać się będzie z 17 zeszytów - tomów /3500 stron/,
 - zaakceptowano program Sympozjum na temat "Digital Cartography", które odbędzie się od 21 do 25 października br. w Plovdiv w Bułgarii,
 - omówiono, opiniując pozytywnie, wnioski Biura FIG dotyczące nadania:

tytułu honorowego prezydenta FIG /prof.V.Peevsky, Bułgaria/,

tytułu honorowych członków FIG /G.C.Bestor i H.R.Feldmann, obaj z USA/.

Tytuły zostaną nadane na Kongresie w Toronto.

- zaakceptowano przyjęcie do FIG geodetów Syrii i Kamerunu,
- 53 Sesja Komitetu Permanentnego odbędzie się w czasie XVIII Kongresu w Toronto,
- 54 Sesja Komitetu Permanentnego FIG odbędzie się od 21 - 25 czerwca 1987 roku w Norwegii.

Szczegółowe sprawozdanie zostanie opracowane przez Zarząd Główny Stowarzyszenia Geodetów Polskich i opublikowane w Przeglądzie Geodezyjnym.

Po ostatniej sesji odbyła się uroczysta ceremonia zakończenia Posiedzenia 52 Sesji Komitetu Permanentnego FIG.

W pierwszej kolejności głos zabrał Prezes Stowarzyszenia Geodetów Polskich Kazimierz Czarnecki dziękując wszystkim za udział w obradach Sesji, Konferencjach i Sympozjum, za wniesienie wkładu naukowego i zawodowego, przeprasając za drobne potknięcia. Zgłosił jednocześnie gotowość naszego Stowarzyszenia do zorganizowania w Polsce Kongresu FIG.

Następnie Prezydent FIG C.H. Weir podziękował wszystkim za owocny wkład w obrady 52 Sesji oraz dalsze nowoczesne rozwiązania naukowo-techniczne będące przedmiotem obrad Konferencji i Sympozjum - stanowiące znaczące osiągnięcia z branży geodezyjnej. Wyraził wysokie uznanie za doskonałą organizację obrad i bardzo interesującą wystawę prac geodezyjno-kartograficznych i sprzętu przedstawionego przez producentów tych urządzeń.

Organizacja spotkań towarzyskich znacznie przekroczyła najśmielsze oczekiwania. Stworzona została wspaniała atmosfera przyjaźni i nawiązywania kontaktów, które posłużą do zacieśnienia współpracy fachowej i pogłębienia przyjacielskich stosunków. W uznaniu Prezydent FIG uhonorował Dyplomami - - Certyfikatami Biura FIG za wspaniałe przygotowanie i obsługę 52 Sesji Komitetu Permanentnego /nazwanymi przez dziennikarzy "Szlachectwem Zawodowym"/ następujące osoby:

prof.dr hab.inż. Zdzisław Adamczewski

doc.dr hab.inż. Kazimierz Czarnecki

mgr inż. Hubert Rak

mgr inż. Józef Janecki

mgr inż. Andrzej Wolniewicz
Kolega Jerzy Lempa

Na koniec zaprosił wszystkich na Kongres FIG w Toronto.
Odegranie hymnu Międzynarodowej Federacji Geodetów zakończyło
52 Sesję FIG - PC'85 w Katowicach.

5. Międzynarodowa Konferencja Naukowo-Techniczna na temat:
"Kataster dziś i jutro"

W ostatnich latach w światowej geodezji nastąpiły duże zmiany ze względu na coraz nowocześniejsze, bardzo zaawansowane technologie. Na codzień stosuje się wysoko wyspecjalizowane aparaty elektroniczne i nie tylko. Charakterystycznym jest dążenie do uzyskiwania jak największych dokładności w czynnościach pomiarowych jak i w procesach opracowywania i przetwarzania wyników.

Każdy kraj, w zależności od swojej specyfiki, stawia geodezji nieco odmienne zadania. Wspólnym dążeniem geodezji światowej jest doprowadzenie do ujednoczenia systemu ewidencji we wszystkich krajach, co jest przedsięwzięciem bardzo trudnym.

Ważnym zadaniem władz jest stymulowanie i zarządzanie całą gospodarką /rolnictwem, leśnictwem, kopalnictwem, budownictwem itd./. Do prawidłowego prowadzenia działalności gospodarczej potrzebna jest dobra informacja. Władze powinny dysponować wszelkiego rodzaju systemami informacji, jak system:

- typu spisowego,
- danych o zarządzaniu terenami miejskimi,
- rejestrów o terenie,
- informacji geograficznej,
- informacji planistycznej itp.,

a więc dążyć należy do utworzenia Systemu Informacji o Terenie. Takie też panują trendy w państwach bardziej rozwiniętych, że tworzy się LIS /"Land Information System"/.

Celem konferencji było zaprezentowanie problematyki katastru na tle narodowych rozwiązań w tej dziedzinie różnych krajów świata oraz konfrontacji tych rozwiązań z ustaleniami i prowadzonymi pracami 7 i 8 Komisji FIG. W szczególności zaś konferencja winna była wykazać, w jakim stopniu Uchwały Kongresowe FIG z ostatnich lat oraz działalność Komisji 7 i 8

są zbliżone do aktualnych oczekiwań narodowych stowarzyszeń geodezyjnych - członków FIG. Nadto za cel równorzędny uznano zaprezentowanie polskich rozwiązań związanych z systemem katastru gruntowego i nie tylko gruntowego.

Opracowany przez Komitet Organizacyjny tej Konferencji zakres tematyczny dla autorów referatów przedstawiał następujące zagadnienia:

1. Dotychczasowe ustalenia Komisji 7 i 8 FIG w zakresie rozwiązań techniczno-organizacyjnych katastru /Darmstadt - 1979, Montreaux- 1981, Sofia - 1983/:

- zebranie i ocena aktualności tez i wniosków,
- omówienie stopnia realizacji ustaleń FIG.

2. Tematyczny rozwój katastru wielozadaniowego.

2.1. Uwarunkowania gospodarczo-prawne zastosowanych rozwiązań systemowych.

2.2. Problemy rozwoju katastru gruntów w kierunku katastru wielozadaniowego.

2.3. Przykłady zastosowań katastru wielozadaniowego z uwzględnieniem grup tematycznych niezbędnych do prowadzenia działalności gospodarczej, administracyjno-prawnej i inwestycyjnej.

2.4. Opis dokumentacji użytkowej katastru wielozadaniowego.

3. Zagadnienia techniczno-organizacyjne rozwiązań systemowych dla potrzeb katastru wielozadaniowego.

3.1. Metodyka budowy bazy danych z uwzględnieniem potrzeb katastru wielozadaniowego.

3.2. Zasilanie systemu struktury zbiorów danych źródłowych.

3.3. Aktualizacja i zabezpieczenie zbiorów bazowych /podstawowych/.

3.4. Opis pakietów oprogramowania technologicznego /Software/.

3.5. Stan aktualny oraz kierunki rozwoju specjalistycznego sprzętu informatycznego /Hardware/.

3.6. Opis procesu udostępniania danych użytkowych.

3.7. Organizacyjno-techniczne problemy transmisji danych dla potrzeb katastru.

Krajowe systemy katastralne są kształtowane przez różnorodne czynniki: społeczno-ustrojowe, prawne, gospodarcze i techniczne. One też definiują współczesne funkcje instytucji katastru w państwie. Ale jeśli nawet różne są zadania i dla których system taki gromadzi informacje o terenie, jednak doświadczenia z zakresu metod, technik, technologii i organizacji jednych krajów mogą być z pożytkiem wykorzystane przez inne. Są kraje gdzie systemy katastralne jeszcze nie funkcjonują, lub są w trakcie organizacji. Są także kraje, w których klasyczne rozwiązania systemowe zastępowane są nowoczesnymi systemami informacji o terenie. Zaprezentowane na konferencji referaty tworzą cztery grupy tematyczne:

1. Przegląd krajowych systemów katastralnych: funkcje metodyczne i techniczne aspekty kontynuacji, problemy edukacji kadr i potrzeb w tym zakresie krajów organizujących te systemy.

2. Procesy modernizacyjne krajowych systemów katastralnych, realizowanych na zasadzie kontynuacji; automatyzacja rutynowych procesów kontynuacji; odnowienie zbiorów informacji katastralnych, poszerzenie funkcji katastru.

3. Zastosowanie sprzętu i metod informatyki w katastrze; problematyka katastru wielozadaniowego, koncepcja LIS /Land Information System/.

4. Niekonwencjonalne problemy i zadania katastru: kataster szelfów morskich, kataster terenów komunalnych o funkcjach socjalnych, kataster uzbrojenia i inne.

Dążenie krajów do posiadania systemów katastralnych jest jeszcze jednym dowodem użyteczności katastru dla gospodarki krajów, bez względu na rozwiązania ustrojowe lub poziom rozwoju gospodarczego.

W zależności od zasobności kraju, jego potrzeb i możliwości rozwijane są systemy katastralne o różnym poziomie rozwiązań technologicznych: od prostych systemów manualnych do wyrafinowanych systemów informatycznych.

Kraje o bogatych tradycjach w tym zakresie winny stworzyć system pomocy dla krajów zakładających kataster oparty na:

- udostępnianiu technik i technologii,
- pomocy sprzętowej i kadrowej,
- organizacji szkolenia kadr.

W miarę rozwoju technik i technologii katastru rozszerzana jest funkcja katastru. System LIS otwiera wszechstronne wykorzystanie dla potrzeb planowania regionalnego i komunalnego.

Koncepcja LIS, zakładająca stosowanie stojących na wysokim poziomie technologii opartej na sprzęcie i metodach informatyki, wymaga systematycznego doskonalenia metod programowania, wykorzystania teledetekcji i innych metod pozyskiwania danych. Zastosowanie nowoczesnych systemów katastralnych jako zbiorów informacji o ziemi i jej bogactwach w różnych dziedzinach praktycznych, w tym między innymi w planowaniu regionalnym, wymaga także odpowiedniej popularyzacji takich systemów.

Nowe rozwiązania technologiczne poszerzają funkcje katastru. O ile w katastrze klasycznym jego funkcje ograniczały się do dostarczania danych dla potrzeb fiskalnych lub regulacji stosunków własnościowych, to w nowych rozwiązaniach system ten może już gromadzić i udostępniać dane o obszarach z równoczesną ich waloryzacją. Kataster stopniowo obejmuje też te obszary, które tradycyjnie nie były w jego zasięgu. Są to na przykład obszary szelfów morskich i inne. Zastosowanie jednak rozwiązań typowych dla takich obszarów jest niezwykle trudne i jest to jeden z nowych problemów katastru.

Osobnym problemem, z którym borykają się krajowe służby geodezyjne jest wypracowanie metod i technik kontynuacji systemu katastralnego w warunkach, gdy poddany jest on modernizacji i przebudowie. Wymaga to bowiem przyjęcia takich dróg, które umożliwiają zastosowanie nowych rozwiązań nie powodujących dekapitalizacji zbiorów dotychczasowych.

Międzynarodowa Federacja Geodetów /FIG/, poprzez prezentowanie na swym forum dorobku służb krajowych w dziedzinie katastru od lat upowszechnia postęp naukowy i techniczny w tym zakresie. Działalność ta wzbogacona być powinna o inne formy, w tym między innymi organizację studiów dla kadr krajów rozwijających się, opracowywania różnorodnych programów nauczania, stosownie do przyjętych koncepcji kontynuacji katastru w poszczególnych krajach oraz szerszego spopularyzowania prac Międzynarodowego Instytutu Katastralnego działającego pod auspicjami FIG.

Ponadto, uwzględniając poziom opracowań, wartości poznawcze publikowanych referatów konferencji /i opracowań Grupy D - "Kataster uzbrojenia"/ i ich dużą użyteczność, Zarząd Główny Stowarzyszenia Geodetów Polskich wydać winien polską edycję materiałów konferencyjnych, w której udostępniono by polskiemu czytelnikowi wybrane referaty.

Obrady toczyły się w sesjach przy czym dwie sesje były wspólne z Grupą Studyjną D - "Kataster uzbrojenia" z dobranym odpowiednio zestawem referatów.

Liczba uczestników oraz referatów została podana wyżej.

6. IV Międzynarodowe Sympozjum na temat: "Geodezyjnych pomiarów odkształceń

Międzynarodowe Sympozja na temat "Geodezyjnych Pomiarów Odkształceń stanowią jedną z form działalności Grupy Studiów C Komisji 6 FIG. Na sympozyjach tych są prezentowane nowe idee, nowe techniki pomiarowe oraz rezultaty badań naukowych i doświadczeń praktycznych w zakresie pomiarów, obliczeń i interpretacji ruchów i deformacji różnych obiektów budowlano-inżynierskich i gruntów. Sympozja te dają okazję specjalistom z różnych krajów do przedstawienia nowych rozwiązań, uzyskanych efektów nie tylko teoretycznych z zakresu zastosowanych nowych technik i urządzeń, lecz również interpretacji uzyskanych wyników, pozwalających prognozować i oceniać stan badanych obiektów w celu zapobiegania katastrofom, a także poinformowania uczestników o zastosowanych, nowych metodach planowania obserwacji, sposobach pomiarowych, wyrównania uzyskanych wyników i ich interpretacji. Stanowią wreszcie doskonałą okazję do wymiany myśli, dyskusji i nawiązania kontaktów.

Dotychczas odbyły się trzy Międzynarodowe Sympozja:

- I. Sympozjum w Krakowie od 22 do 24 września 1975 r.
- II. Sympozjum w Bonn w czasie od 25 do 28 września 1978 r.
- III. Sympozjum w Budapeszcie w dniach od 25 do 27 sierpnia 1982 r.

Wszystkie były imprezami niezależnymi. Każde z nich ukazało wielostronność, różnorodność i ważność problematyki naukowej i technicznej dotyczącej geodezyjnych pomiarów odkształceń.

Katowickie, IV Sympozjum było, jak już wiadomo, imprezą towarzyszącą Posiedzeniu Komitetu Permanentnego FIG - PC'85.

W programie ramowym tego Sympozjum przewidziano szeroki zakres tematyczny Grupy Studiów C, uwzględniając także rezolucje uchwalone przez III Międzynarodowe Sympozjum w Budapeszcie. Oto najważniejsze tematy:

1. Projektowanie geodezyjnych pomiarów odkształceń.
/Optymalne projektowanie konfiguracji i gęstości sieci geodezyjnych jedno-, dwu- i trójwymiarowych dla pomiarów odkształceń, optymalne wagowanie obserwacji okresowych, ustalenie odpowiednich częstotliwości powtarzania pomiarów itp./.

2. Obliczanie i analiza przemieszczeń punktów oraz ocena stałości punktów odniesienia.
/Metody wyrównania obserwacji okresowych, analiza statystyczna przemieszczeń punktów, kryteria stałości, sposoby identyfikowania stałych punktów odniesienia w sieciach geodezyjnych/.

3. Zdalne i ciągłe pomiary deformacji obiektów /automatyczne systemy pomiarowe, zastosowanie technik teledetekcyjnych, opracowanie numeryczne obserwacji ciągłych/.

4. Kompleksowe systemy fotogrametryczne dla pomiarów odkształceń konstrukcji i powierzchni terenu. Rozwój i zastosowania.

5. Modele funkcjonalne i fizykalne deformacji obiektów i ich zastosowanie w planowaniu pomiarów okresowych, w interpretacji geometrycznej przemieszczeń punktów oraz w prognozowaniu ruchów i deformacji.

6. Pomiary, obliczenia i analiza odkształceń powierzchni terenu wywołanych czynnikami naturalnymi i technogennymi.
/Zadania techniczne, programy badań, sieci obserwacyjne, metody wykonywania pomiarów i opracowywania wyników oraz interpretacja odkształceń/.

7. Badania wpływów czynników fizykalnych /warunki atmosferyczne, drgania mechaniczne, temperatura obserwowanego obiektu/ na wyniki precyzyjnych pomiarów odkształceń. Zgłoszono ponad 70 referatów. Komitet Organizacyjny został zmuszony do wybrania spośród nich 40 referatów jako tzw. "Invited paper". Pozostałe zostały zakwalifikowane jako tzw. "Personal paper".

Obrady odbywały się w pięciu sesjach. Liczbę uczestników podano w tabelach wyżej.

Tak jak się spodziewano, Sympozjum wniosło poważny wkład do rozwoju tej dyscypliny nauk technicznych.

Na ostatniej sesji zostały przyjęte następujące rezolucje:

1. Grupa Studiów C powinna przedstawić kolejny raport o postępie badań w dziedzinie geodezyjnych pomiarów odkształceń na najbliższym Kongresie FIG w Toronto.

2. Grupa Studiów C powinna kontynuować prace w następnym okresie działalności Komisji 6 FIG.

3. Grupa Studiów C uważa za niezbędne zorganizowanie następnego, V Międzynarodowego Sympozjum na temat geodezyjnych pomiarów odkształceń w 1989 roku. Miejsce sympozjum zostanie ustalone w późniejszym terminie.

Na zakończenie głos zabrał Przewodniczący Komisji 6 FIG A. Detrekši dokonując krótkiego podsumowania IV Sympozjum, mówiąc:

" Panie i Panowie, pozwólcie, że krótko podsumuję dopiero co zakończone Sympozjum. Dziękuję za udział wszystkim uczestnikom, W tym roku najliczniej były reprezentowane kraje: Polska, RFN, Czechosłowacja i Włochy. Sympozjum miało w swej nazwie pomiary. Zastanawialiśmy się więc co mierzyć, jak mierzyć i jak opracowywać wyniki. Przedstawiono opracowania szczegółowe - wyniki pomiarów górotworu i obiektów inżynierskich, w tym mostów i zapór. Wiele uwagi poświęciliśmy metodom pomiarowym. Metody klasyczne zachowały swe znaczenie, ale na tym Sympozjum mówiliśmy też o innych technikach pomiarowych, zwłaszcza o zastosowaniach fotogrametrii. Największy jednak rozwój dotyczył opracowywania wyników. Lepiej poznaliśmy mechanikę deformacji, opracowaliśmy nowe modele matematyczne, testy statystyczne, zastosowaliśmy nowe metody estymacji, transformacji. O wielu nowoczesnych metodach usłyszałem na tym Sympozjum po raz pierwszy.

Dziękuję wszystkim Państwu za udział, a prof. A. Płatkowi i jego współpracownikom za przygotowanie tej wspaniałej imprezy i jej przeprowadzenie".

7. Obrady Grupy Studyjnej D Komisji 6 FIG "Kataster Przewodów"

Odbyła także obrady Grupa Studyjna D, zajmująca się dalszym rozwiązywaniem technicznych i nie tylko technicznych problemów związanych z katastem uzbrojenia. Obrady obejmowały pięć sesji z czego:

- dwie sesje w swoim gronie w Katowicach,
- dwie sesje wspólne z Międzynarodową Konferencją na temat "Kataster dziś i jutro". Podyktowane to było tematami referatów stanowiących duży wkład do omawianego /i tworzonego już w niektórych krajach/ katastru uzbrojenia, jak i nowe zagadnienie kataster budynków, które jak wiemy wchodzić muszą w skład katastru wielozadaniowego,

- jedna sesja tejże grupy zagadnieniowej, która odbyła się w Wieliczce.

Podczas obrad Grupy D zaprezentowano niektóre rozwiązania krajowe z zakresu uzgadniania dokumentacji projektowej połączenia przewodów i ich inwentaryzacji powykonawczej i rozpoczęto prace w zakresie tworzenia katastru uzbrojenia. Ponadto omawiano zagadnienia bardziej zaawansowanych prac na ten temat.

Wreszcie jedno z nowych zadań geodetów zaprezentował Kol. Wacław Kłopotciński dotyczące katastru budynków.

Obrady w Wieliczce odbyły się pod ziemią w Kopalni Soli, w jednej z komnat, gdzie przedstawiciele Kopalni przywitali gości oraz służyli pomocą w zwiedzaniu i obradach.

Niecodzienne było podjęcie uczestników obrad obiadem w komnacie z soli na dole w Kopalni.

Zaprezentowano również uczestnikom metodę wykrywania przewodów podziemnych niemetalowych - co wzbudziło duże zainteresowanie. Słowa dużego uznania należą się sekretarzowi Komitetu Organizacyjnego tej Grupy, inż. J. Gali, Kierownictwu Krakowskiego Przedsiębiorstwa Geodezyjnego. W rozpoczęciu i zakończeniu obrad:

- Międzynarodowej Konferencji na temat "Kataster dziś i jutro",

- IV Międzynarodowe Sympozjum na temat: "Geodezyjnych pomiarów odkształceń",

- Międzynarodowych obrad Grupy D na temat: "Katastru uzbrojenia",

wzięli udział wiceprezydenci i Sekretarz Generalny Międzynarodowej Federacji Geodetów oraz Przewodniczący Komitetu Gospodarzy Kol. H. Rak. Witając obecnych, życząc owocnych obrad na początku i podsumowując zakończenie obrad podziękowali za wniesiony wkład i uzyskanie dalszego postępu w naszej branży, wyrażając wysokie uznanie co do uzyskanych

efektów i organizacji pobytu w Katowicach.

Wszystkie obrady były symultanicznie tłumaczone na języki: angielski, francuski, niemiecki i polski.

8. Wystawa prac i sprzętu geodezyjno-kartograficznego

Komitet Organizacyjny, spodziewając się dużego zainteresowania jednostek zarówno krajowych, jak i zagranicznych, przygotował dużą powierzchnię wystawową. Ogólna powierzchnia przeznaczona na wystawy wynosiła przeszło 1600 m². Zlokalizowana została na 4 kondygnacjach "Centrum Kultury". W wystawie wzięło udział:

- 22 przedsiębiorstw^a geodezyjno-kartograficzne z kraju,
- 2 instytucje z zagranicy, a mianowicie: CNIIGAIK z Moskwy i PUV z Pragi,
- 1 producent sprzętu geodezyjno-kartograficznego, mianowicie Państwowe Centrum Optyki,
- 5 producentów sprzętu z zagranicy:
 - Keynes Inpark b.r. z Holandii,
 - Opton Oberkochen z RFN,
 - Agfa Gevaert z Belgii,
 - Kern ze Szwajcarii,
 - Wild ze Szwajcarii,
- 4 handlowców:
 - Desa,
 - Young Graphic Art,
 - Dom Książki,
 - Cepelia,
- wystawa szopek krakowskich udostępniona przez Krakowskie Muzeum.

Zaprezentowane prace geodezyjno-kartograficzne wzbudziły uznanie dla plastycznej formy ekspozycji. Zasługę w tym zakresie należy przypisać Prezesowi Głównego Urzędu Geodezji i Kartografii, który zachęcił podległe przedsiębiorstwa do zaprezentowania swoich możliwości produkcyjnych zrozumianych jako wykorzystanie okazji do promocji eksportu prac.

W wystawie prac geodezyjno-kartograficznych wzięli udział:

- Okręgowe Przedsiębiorstwa Geodezyjno-Kartograficzne z Warszawy, Poznania, Opola, Koszalina, Lublina, Bydgoszczy, Krakowa, Rzeszowa, Białegostoku, Gdańska, Szczecina, Łodzi, Wrocławia, Kielc i Katowic,

- Państwowe Przedsiębiorstwo Geodezyjno-Kartograficzne w Warszawie,
- Przedsiębiorstwo Geologiczno-Fizjograficzne i Geodezyjne Budownictwa z Warszawy,
- Krakowskie Przedsiębiorstwo Geodezyjne,
- Warszawskie Przedsiębiorstwo Geodezyjne,
- Państwowe Przedsiębiorstwo Wydawnictw Kartograficznych z Warszawy,
- Przedsiębiorstwo Eksportu Geodezji i Kartografii "GEOKART" z Warszawy,
- Instytut Geodezji i Kartografii z Warszawy.

Ogółem wystawiono 298 plansz, schematów, wykresów, map, zdjęć, obrazujących prace geodezyjno-kartograficzne wykonane przez wystawców.

Odnotowano 17 eksponatów stanowiących urządzenia do pomiarów, w tym wiele opatentowanych. Przedstawiono także kilkanaście opracowań naukowych przy wykorzystaniu najnowocześniejszych technik i urządzeń.

Niemożliwe jest szczegółowe opisanie wszystkich eksponowanych prac. Jestem przekonany, że Wystawcy wybaczą sprawozdawcy, że nie dokonał wysiłku, aby ocenić wszystkie prezentowane na wystawie opracowania. Ocenili je zwiedzający, wyrażając podziw dla osiągnięć polskiej geodezji i kartografii.

Dokonując próby scharakteryzowania przedstawionych opracowań, podaję w sposób hasłowy, co zaprezentowali wyżej wymienieni wystawcy. Były to opracowania z zakresu: /pomiarów/:

- sieci triangulacyjnej miasta,
- osnowy geodezyjnej dla metra w Warszawie,
- osnowy szczegółowych,
- niwelacji precyzyjnej dla całego kraju,
- mapy zasadniczej,
- dla potrzeb gospodarki miejskiej, wodnej, kolejowej, rolnictwa, leśnictwa i ewidencji gruntów,
- realizacyjnych różnych obiektów inżynierijno-przemysłowych, /huty, zakłady, elektrownia jądrowa/,
- zapór wodnych,
- inwentaryzacyjnych dla potrzeb rewaloryzacji całych kompleksów urbanistycznych,
- inwentaryzacji przewodów,

- odkształceń i przemieszczeń budowli, fundamentów turbin, zapór wodnych, maszyn, urządzeń masztów, wałów, pieców obrotowych, dużych zbiorników itp.,

- w budownictwie przemysłowym,
- elewacji /architektury/,
- inwentaryzacyjnych całych hal fabrycznych,
- inwentaryzacyjnych przewodów wewnątrz budynków.

Ponadto:

- kompleksowe badania deformacji zapór wodnych wraz z opracowaniem numerycznym i interpretacją specjalistyczną,
- rejestracja przemieszczeń na obszarach górniczych,
- pomiary batymetryczne jezior i rzek,
- terrofotogrametria w zastosowaniu niegeodezyjnym,
- zobrazowania teledetekcyjne wykonane radarem podpowierzchniowym,
- zobrazowania teledetekcyjne wykonane w zakresie podczerwieni,
- zastosowanie teledetekcji do badania wilgotności gleby,
- zastosowanie techniki termowizyjnej do określania rozkładów temperatury na powierzchni obiektów,
- inwentaryzacja zagrożenia terenu procesami erozji gleb przy wykorzystaniu zintegrowanych danych teledetekcyjnych i konwencjonalnych,
- określenie struktury upraw na dużych obszarach /zdjęcia lotnicze i zasady statystyki matematycznej/,
- zastosowanie fotointerpretacji w archeologii i w studiach dla potrzeb leśnictwa /mapy zdrowotnego i sanitarnego stanu lasu/,
- fotogrametria w ochronie środowiska,
- informatyka w geodezji,
- informatyczny system ewidencji gruntów "Ewgrun",
- po raz pierwszy w Polsce prezentowana mapa /powiększenie mapy topograficznej/ z informacją o ewidencji użytków i urządzeń podziemnych, w wersji czarno-białej i siedmiorokolorowej,
- zdjęcia spektrostrefowe i odbitki stykowe,
- bardzo wiele map specjalistycznych tzw. problemowych redagowanych przez poszczególne przedsiębiorstwa /mapy tematyczne/,
- reprografia.

Tylko FPWK zaprezentowało: 12 map turystycznych, 14 planów miast, 9 map plastycznych, 2 mapy ścienne, 3 atlasy, kilka map krajoznawczych i przeglądowych oraz kilkanaście książek geodezyjnych.

Z urządzeń wykonanych przez przedsiębiorstwa a stanowiących często opatentowane rozwiązania zaprezentowano:

- wykrywacz urządzeń podziemnych LC 0101,
- wieżę geodezyjną - składaną o zmiennej wysokości, jako sygnał 6 m, bądź jako stanowisko podwyższone 4,5 m,
- centrownik do osiowania turbin.

Producenci sprzętu geodezyjno-kartograficznego i informatycznego prezentowali:

1. Polskie Centrum Optyki

- Kartometr KAR-ZA/M,
- system laserowego sterowania koparką LSSS-611-Laser dean control system for K-611 Type singlebucket excavator,
- dalmierz geodezyjny.

2. Keynes Inpark b.r. z Holandii współpracujący z GEOKARTEM:

- zastosowanie użytkowe graficznego systemu interaktywnego w geodezji i kartografii, pokazując stację graficzną INTERGRAPH z urządzeniami peryferyjnymi.

3. OPTON z RFN:

- elektroniczny tachimetr z precyzyjnym teodolitem, elektrooptycznym dalmierzem, mikrokomputerem typu ELTA.

4. KERN z Szwajcarii:

- precyzyjny - elektroniczny teodolit sekundowy E2 z
 - . dalmierzem DM 503,
 - . reflektor z odbieraczem RD 10,
 - . komplet reflektorów /nowość/,
 - . drukarka z rejestratorem systemu DIF 41 + HP 41,
 - . ALPHACORD system /nowość/ z rejestratorem typu CRISTIE,
 - . DL 40 - łącznik do drukarki, rejestratora i komputera,
 - . oprogramowanie podstawowe dla HP 41,
 - . AA - oddzielny "pakiet" programowy dla HP 41,
 - . nowość MEMO programy rejestrujące pomiary dla HP 41,
 - . nowość SICORD programy dla ALPHACORD.

5. WILD z Szwajcarii:

- elektroniczny teodolit T2000

- teodolit elektroniczny z automatycznym rejestratorem danych pomiarowych TC 2000 + GRE 3,
- teodolit z odległosciomierzem T1 + DI 1000,
- niwelator z mikrometrem NA2 + mikrometr,
- teodolit Theo 015 /firmy C. Zeiss z Jeny/ z dalmierzem Wilda DI 1000.

6. AGFA-GEVAERT z Belgii:

- kopiarka - X1,
- kopiarka /kopiowanie książek/ - X2,
- kopiarka - X12

wszystkie kopiarki posiadają elektroniczne sterowanie.

Stoiska handlowe

Tu można było nabyć:

DESA - wyroby artystyczne,

DOM KSIĄŻKI - ciekawe wydawnictwa, nie tylko geodezyjne,

CEPELIA - wyroby, głównie rękodzieła,

Grafika młodych artystów - piękne grafiki wykonane przez geodetę.

9. Program dla osób towarzyszących

Oprócz wycieczek turystycznych /o których niżej/ przygotowano specjalny program dla pań, na który składały się:

- wycieczka do Częstochowy,
- wycieczka do zamku w Pszczynie,
- zwiedzanie Katowic,
- spacer po Katowicach, zakupy,
- zwiedzenie rezerwału żubrów w Jankowicach,
- degustacja potraw śląskich, regionalnych i polskich.

10. Wycieczki

W wycieczkach fachowych wzięło udział:

- do OPGK Katowice - 148 uczestników,
- do Przedsiębiorstwa Miernictwa Górniczego - 122 uczestników.

W wycieczkach turystycznych wzięło udział 168 uczestników.

Zwiedzano: Częstochowę, Kraków, Wieliczkę, Oświęcim, Tarnowskie Góry, Wadowice, Hutę Katowice, Kopalnię Gottwald.

11. Spotkania towarzyskie

W bardzo przyjemnych spotkaniach /było ich pięć/ uczestniczyło około 850 osób.

12. Prasa, Radio, Telewizja

52 Sesja Komitetu Permanentnego FIG w Katowicach była obsługiwana przez dzienniki, tygodniki oraz Polskie Radio i Telewizję. Ocena była nad wyraz wysoka.

W wywiadzie dla dziennikarzy Prezydent Międzynarodowej Federacji Geodetów C.H. Weir powiedział między innymi.

"Cenię bardzo wysoko dorobek polskiej geodezji. Polacy uchodzą na świecie za bardzo dobrych fachowców w tej dziedzinie. Polska geodezja jest rzeczywiście na światowym poziomie, ma zresztą w tym względzie bogate tradycje. Już około stu lat temu Polacy wnieśli duży wkład do rozwoju nauki o planowaniu przestrzennym i przebudowie miast. Na katowickich konferencjach przedstawili swoje osiągnięcia naukowe i poziom swojej wiedzy. Jest jeszcze lepiej niż się spodziewałem. Polacy stworzyli bardzo dobrą, życzliwą atmosferę dla uczestników spotkań. Cechowała nas wszystkich jedynomyślność jeśli chodzi o konieczność rozwoju geodezji dla dobra ludzkości".

Upoważniony przez delegatów wszystkich krajowych związków geodetów, Przewodniczący delegacji brytyjskiej pan R. Caws powiedział:

"Panie Przewodniczący, Panie Prezesie, Panie i Panowie, Panie Prezesie, czuję się niezmiernie zaszczycony, że to właśnie dzięki Panu przypadł mi w udziale zaszczyt, z jednej strony przemawiania w imieniu wszystkich delegatów i towarzyszących im osób, a z drugiej - przejęcia na siebie odpowiedzialności zapewnienia naszych gospodarzy o tym, jak dalece cenimy sobie okazaną nam wspaniałą gościnność oraz serdeczne, przyjacielskie przyjęcie w czasie 52-ego posiedzenia Stałego Komitetu w Katowicach.

W moim kraju i w innych reprezentowanych tutaj krajach, w których istnieją skupiska Polaków, dobrze wiadomo, że jeżeli gospodarzem jest Polak to przyjęcie będzie naprawdę udane. Przebywając teraz w Ojczyźnie Polaków mieliśmy wszyscy najlepszą okazję zobaczyć osobiście jak wygląda tradycyjna polska gościnność.

Ci z nas, którym poprzednio przyszło zajmować się organizowaniem spotkań FIG, zdają sobie sprawę jakiego wysiłku i jakich starannych przygotowań ze strony wielu ludzi wymagały wszystkie imprezy tego tygodnia. Taki właśnie był ten tydzień: Stowarzyszenie Geodetów Polskich, przy współudziale

władz centralnych i terenowych oraz różnych organizacji, zapewniło nam w swym kraju nad wyraz uiany program.

Tutaj w Polsce, wszyscy ci ludzie reprezentowani byli przez Prezesa Stowarzyszenia Geodetów Polskich prof. dr Czarneckiego, oraz Przewodniczącego Komitetu Organizacyjnego, prof. dr Adamczewskiego, których własne wysiłki i wysiłki ich kolegów zostały uwieńczone sukcesem.

Są oni bez wątpienia nie tylko ludźmi wybitnymi, ale obdarzonymi również wielką mądrością, ponieważ pieczę nad wszystkimi szczegółami organizacyjnymi tutaj na miejscu powierzyli nie komu innemu tylko inżynierowi Hubertowi Rakowi. Jego niezwykłej sprawności mamy wszyscy wiele do zawdzięczenia. Mogę tylko powiedzieć pod adresem członków Stowarzyszenia, że skoro udało się im dotrzymać mu kroku, to oznacza to, że musieli rozwijać niezłą szybkość...

Chciałbym więc teraz w imieniu wszystkich gości zwrócić się do gospodarzy o przyjęcie od nas wyrazów wdzięczności i podziękowań za wszystko coście tak wspaniale zorganizowali.

Mogę Was zapewnić, że w wyniku wysiłków, których nie szczędziliście, jeszcze bardziej zwiększyły się nasze uznanie i wiedza o Waszym kraju i przyjaźni jaką ten kraj okazuje, o Waszej organizacji zawodowej i pracy jej członków, i o Waszej wielkiej umiejętności wydawania niezapomnianych przyjęć. Skoro już mówimy o tym, to myślę, że nikt z nas, kto uczestniczył w przyjęciu na otwartym powietrzu nie będzie mógł kiedykolwiek o nim zapomnieć, tę piękną scenerię otoczenia, wspaniałą i interesujący dworek myśliwski, w którym czekały na nas liczne niespodzianki. Ta jedyna impreza stanowi jak gdyby kwintesencję najlepiej obrazującą rodzaj przyjęcia, jakiego doznaliśmy od Was przez cały czas tego tygodnia.

Jest takie powiedzenie: "sukcesy idą w parze". Zwracając się do Pana Profesora Czarneckiego, chciałbym zapewnić, że to posiedzenie Stałego Komitetu stanowi bardzo duży sukces i przekazując na ręce Pana Profesora nasze najserdeczniejsze podziękowania za wszystko co Pan i Pana koledzy zrobili niech mi będzie wolno do słów uznania dołączyć życzenia pod adresem Stowarzyszenia Geodetów Polskich i społeczeństwa tego

kraju, aby otwierało się przed nimi pasmo sukcesów i szczęśliwa przyszłość, na którą tak bardzo zasługują".

W opracowaniu wykorzystano:

sprawozdania dr inż. St.Goraja i dr inż. A. Bałuta

PRZEGLĄD PRZEPISÓW PRAWNYCH

Mgr inż. Andrzej Zgliński
Główny Urząd Geodezji i Kartografii

Wybrane przepisy prawne ogłoszone w I półroczu 1985 r.

Dziennik Ustaw

Nr 5, poz.17 - Ustawa z dnia 31 stycznia 1985 r. o znakach towarowych.

Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 lipca 1985 r.
Traci równocześnie moc ustawa z dnia 28 marca 1963 r. o znakach towarowych /Dz.U.nr 14, poz.73/.

Nr 9, poz.31 - Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 13 lutego 1985 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Rolnictwa i Gospodarki Żywnościowej.

Do zakresu działania Ministra Rolnictwa i Gospodarki Żywnościowej należą m.in. sprawy gospodarki gruntami rolnymi oraz ich ochrony, melioracji wodnych oraz zaopatrzenia rolnictwa i wsi w wodę. Minister R.i G.Ż. ustala zasady gospodarki ziemią, w szczególności **scalania**, zasady ochrony i rekultywacji gruntów, zasady przekazywania nieruchomości rolnych na rzecz Państwa.

Nr 10, poz.38 - Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 21 lutego 1985 r. w sprawie ubezpieczenia ustawowego budynków oraz mienia w gospodarstwach rolnych.

Terenowe organy administracji państwowej o właściwości szczególnej stopnia podstawowego zawiadamiają PZU o zmianach w ewidencji gruntów, z podaniem klasy gleb.

Nr 14, poz.60 - Ustawa z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych.

Drogi publiczne dzielą się na kategorie: drogi krajowe, drogi wojewódzkie, drogi gminne i lokalne miejskie, drogi

zakładowe. Drogi krajowe określa uchwała Rady Ministrów, a drogi wojewódzkie - rozporządzenie ministrów Komunikacji oraz Administracji i Gospodarki Przestrzennej. Prowadzenie wszelkich robót w pasie drogowym wymaga zezwolenia właściwego organu administracji państwowej.

Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 października 1985 r. Traci moc ustawa z dnia 29 marca 1962 r. o drogach publicznych /Dz.U.nr 20, poz.90/ oraz przepisy wykonawcze do tej ustawy, a między innymi uchwała nr 31 Rady Ministrów z dnia 10 lutego 1971 r. w sprawie pasów drogowych dróg publicznych /MP nr 11, poz.88/.

Nr 21, poz.93 - Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 25 marca 1985 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Urzędu Postępu Naukowo-Technicznego i Wdrożeń.

Urząd w szczególności: koordynuje przygotowywanie projektów centralnych programów badawczo-rozwojowych, inicjuje i nadzoruje realizację zleconych i własnych programów oraz tematów prac badawczych i rozwojowych, a także działalności wdrożeniowej i upowszechniania postępu naukowo-technicznego i wdrożeń, koordynuje rozwój i zastosowanie informatyki, prowadzi współpracę z zagranicą w zakresie postępu naukowo-technicznego i wdrożeń.

Nr 22, poz.98 - Ustawa z dnia 29 kwietnia 1985 r. o Trybunale Konstytucyjnym.

Trybunał orzeka o zgodności aktów ustawodawczych /ustaw i dekretów/ z Konstytucją oraz o zgodności aktów prawnych innych z Konstytucją lub aktami ustawodawczymi.

Nr 22, poz.99 - Ustawa z dnia 29 kwietnia 1985 r. o gospodarce gruntami i wywłaszczaniu nieruchomości.

Rozdziały: 1. przepisy ogólne, 2. zasoby gruntów, 3. oddawanie w użytkowanie wieczyste i sprzedaż nieruchomości państwowych, 4. zarząd oraz użytkowanie nieruchomości państwowych, 5. ustalanie cen nieruchomości państwowych, opłat z tytułu użytkowania wieczystego, zarządu i użytkowania oraz innych opłat, 6. wywłaszczanie nieruchomości, 7. prawo pierwokupu, 8. przepisy przejściowe i końcowe.

Ustawa określa zasady gospodarowania gruntami zabudowanymi i gruntami przeznaczonymi w planach zagospodarowania przestrzennego na cele zabudowy oraz zasady wywłaszczenia nieruchomości. Gospodarka gruntami polega na działaniu mającym na celu zgodne z planem zagospodarowania przestrzennego racjonalne wykorzystanie gruntów z zachowaniem przepisów o ochronie i kształtowaniu środowiska oraz o ochronie gruntów rolnych i leśnych.

Grunty państwowe są oddawane w zarząd, w użytkowanie, w użytkowanie wieczyste, w dzierżawę, a także są sprzedawane. Zasoby gruntów państwowych przeznaczone są na cele zabudowy miast i wsi, a grunty Państwowego Funduszu Ziemi obejmują grunty przeznaczone na cele gospodarki rolnej lub leśnej.

Dla zasobów gruntów przygotowuje się opracowania geodezyjne i projektowe oraz podziały nieruchomości. Rozgraniczenie nieruchomości nabywanych na rzecz Państwa dokonuje terenowy organ administracji państwowej stopnia podstawowego.

Podział nieruchomości może nastąpić, jeżeli jest zgodny z miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego /wyjątki - w celu zniesienia współwłasności i wydzielenia gruntu nabytego w drodze zasiedzenia lub niezbędnego do prawidłowego korzystania z budynku/. Podział następuje na podstawie decyzji administracyjnej lub orzeczenia sądu.

Wywłaszczenie może nastąpić za odszkodowaniem na rzecz Państwa wówczas, gdy nieruchomość nie może być nabyta w drodze umowy. Wniosek o wywłaszczenie powinien określać m.in. powierzchnię nieruchomości i oznaczenie księgi wieczystej. Do wniosku dołącza się decyzję o ustaleniu lokalizacji inwestycji i mapę obszaru wywłaszczanego ze wskazaniem powierzchni i oznaczeniem granic nieruchomości lub ich części. W razie wywłaszczenia części nieruchomości decyzja o wywłaszczeniu zastępuje decyzję o podziale nieruchomości.

Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 sierpnia 1985 r. Tracą moc następujące ustawy i dekrety:

- dekret z dnia 8 marca 1946 r. o majątkach opuszczonych i poniemieckich /Dz.U.nr 13, poz.87/,

- dekret z dnia 21 września 1950 r. o rozgraniczeniu nieruchomości Skarbu Państwa lub nieruchomości nabywanych dla realizacji narodowych planów gospodarczych /Dz.U. nr 44, poz.398/,
- ustawa z dnia 12 marca 1958 r. o zasadach i trybie wywłaszczenia nieruchomości /Dz.U. z 1974 r. nr 10, poz.64/,
- ustawa z dnia 31 stycznia 1961 r. o terenach budowlanych na obszarach wsi /Dz.U. z 1969 r. nr 27, poz.216/,
- ustawa z dnia 14 lipca 1961 r. o gospodarce terenami w miastach i osiedlach /Dz.U. z 1969 r. nr 22, poz.159/,
- ustawa z dnia 6 lipca 1972 r. o terenach budownictwa jednorodzinnego i zagrodowego oraz o podziale nieruchomości w miastach i osiedlach /Dz.U.nr 27, poz.192/.

Tracą również moc akty wykonawcze do wyżej wymienionych przepisów, a między innymi:

- rozporządzenie Ministra Gospodarki Terenowej i Ochrony Środowiska z dnia 28 sierpnia 1972 r. w sprawie trybu ustalania, rozgraniczania i podziału terenów budownictwa jednorodzinnego i zagrodowego na obszarze miast i osiedli /Dz.U.nr 35, poz.242/,
- rozporządzenie Przewodniczącego Komitetu Budownictwa, Urbanistyki i Architektury z dnia 31 maja 1961 r. w sprawie zasad i trybu wyznaczenia terenów budowlanych na wsi /Dz.U.nr 30, poz.150/,
- rozporządzenie Przewodniczącego Komitetu Budownictwa, Urbanistyki i Architektury oraz Ministra Rolnictwa z dnia 31 maja 1961 r. w sprawie zasad i trybu postępowania przy opracowaniu projektu planu podziału terenów budowlanych na obszarach wsi /Dz.U.nr 30, poz.151/.

Monitor Polski - z 1985 r.

Nr 1, poz.9 - Zarządzenie Prezesa Polskiego Komitetu Normalizacji, Miar i Jakości z dnia 20 grudnia 1984 r. zmieniające zarządzenie w sprawie ustalenia definicji, nazw i oznaczeń jednostek miar.

Zarządzeniem tym, dotychczasowa jednostka powierzchni "ar", dopuszczona w 1976 r. przejściowo do stosowania jako legalna, została uznana za nielegalną. Jednostkami legalnymi pozostają: hektar i metr kwadratowy.

Nr 5, poz.77 - Uchwała nr 71 Rady Ministrów z dnia 9 maja 1985 r. w sprawie ustanowienia odznaki honorowej "Za zasługi dla gospodarki przestrzennej".

Odznaka jest dwustopniowa: srebrna i złota; nadaje ją Minister Administracji i Gospodarki Przestrzennej. Traci moc uchwała nr 166 Rady Ministrów z dnia 12 lipca 1973 r. w sprawie ustanowienia odznaki "Zasłużony Pracownik Gospodarki Terenowej i Ochrony Środowiska" /MP nr 32, poz.195/.

Nr 9, poz.80 - Zarządzenie Ministra Rolnictwa i Gospodarki Żywnościowej z dnia 10 kwietnia 1985 r. zmieniające zarządzenie w sprawie cen, warunków i trybu sprzedaży państwowych nieruchomości rolnych.

Ustalono nowe stawki szacunkowe jednego hektara gruntów ornych i użytków zielonych.

Dziennik Urzędowy Ministerstwa
Administracji i Gospodarki Przestrzennej
- z 1984 r.

Nr 2, poz.5 - Obwieszczenie Ministra Administracji i Gospodarki Przestrzennej z dnia 6 marca 1984 r. w sprawie wykazu obowiązujących resortowych aktów prawnych ogłoszonych w Monitorze Polskim.

Wykaz zawiera akty prawne według stanu na dzień 31 grudnia 1983 r. między innymi z zakresu geodezji, kartografii i ewidencji gruntów. Uchylono zostało zarządzenie Ministrów Rolnictwa i Gospodarki Komunalnej z dnia 29 lipca 1955 r. w sprawie wzorów zgłaszania zmian w danych objętych ewidencją gruntów i budynków /Monitor Polski nr 71, poz.894/.

Nr 2, poz.6 - Obwieszczenie Ministra Administracji i Gospodarki Przestrzennej z dnia 12 marca 1984 r. w sprawie wykazu obowiązujących resortowych aktów prawnych ogłoszonych w Dzienniku Urzędowym i Dzienniku Budownictwa oraz nie ogłoszonych.

Wykaz zawiera akty prawne według stanu na dzień 31 grudnia 1983 r. z zakresu gospodarki terenami, miejscowego planowania przestrzennego, szkolenia, podziału i rozgraniczenia nieruchomości i innych spraw objętych działaniem resortu; nie zawiera przepisów dotyczących geodezji i kartografii.

Akty normatywne Głównego Urzędu
Geodezji i Kartografii - z 1985 r.

- Zarządzenie nr 1 Prezesa GUGiK z dnia 29 marca 1985 r. w sprawie wprowadzenia jednolitej nomenklatury robót geodezyjnych i kartograficznych.

Wprowadzony zarządzeniem wykaz rodzajów robót geodezyjnych i kartograficznych obowiązuje w planowaniu, sprawozdawczości resortowej, analizach oraz rocznych i wieloletnich planach społeczno-gospodarczych przedsiębiorstw geodezyjno-kartograficznych nadzorowanych przez GUGiK i wojewódzkie organy administracji państwowej.

- Wytyczne techniczne G-1.7 "Centralne banki osnów geodezyjnych, grawimetrycznych i magnetycznych" - zalecane do stosowania pismem GUGiK z dnia 28 czerwca 1985 r.
- Wytyczne techniczne K-2.1 "Mapy topograficzne. Opracowanie pierworysów i aktualizacja map w skalach 1:5000 i 1:10 000" - zalecane do stosowania pismem GUGiK z dnia 20 czerwca 1985 r.
- Wytyczne techniczne K-2.2 "Mapy topograficzne. Opracowanie czystorysów map w skalach 1:5000 i 1:10 000" - zalecane do stosowania pismem GUGiK z dnia 14 czerwca 1985 r.

Dziennik Urzędowy Ministerstwa Nauki,
Szkolnictwa Wyższego i Techniki - z 1984 r.

Nr 7, poz.34 - Obwieszczenie Ministra NSzWiT z dnia 15 października 1984 r. w sprawie wykazu obowiązujących resortowych aktów prawnych.

Dziennik Normalizacji i Miar

Nr 3, poz.4 - Zarządzenie nr 2 Prezesa Polskiego Komitetu Normalizacji, Miar i Jakości z dnia 12 lutego 1985 r. w sprawie stosowania jednostek miar Międzynarodowego Układu Jednostek /SI/ i innych legalnych jednostek miar oraz jednostek dopuszczonych przejściowo do stosowania jako legalne.

